

Ιούλιος 2011: Εφημερίδα μηνός Ιουνίου, έκδοση 32^η

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΧΛΟΡΑΚΑΣ

ISSN 1986-2709 (Έντυπη μορφή) tel. 99435899 ISSN 1986-2717 (Ηλεκτρονική μορφή), site: www.chlorakasefimerida.com
Κυριάκος Ταπακούδης: Ιδιοκτήτης, εκδότης, συντάκτης και τύποις περι τα γεγονότα και ζητήματα
Email: k.tapakoudes@cytanet.com.cy tel. 99435899

Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β: Ο λαός να απαιτήσει επανατοποθέτηση του Κυπριακού, να βάλει πολύ ψηλά τον πήχη, λίγο πιο κάτω από το ανέφικτο αλλά πολύ πιο

Άγιος Εφραίμ. Ένα διήγημα του Κυριάκου Ταπακούδη.

Πάντα ο Άγιος Εφραίμ βοηθά, πολλοί το γνωρίζουν, έχει ένα εκκλησάκι στη Χλώρακα και πολλοί πιστοί πηγαίνουν να προσευχηθούν και πολλοί πιστοί μιλούν για τη μεγάλη του χάρη...

"Δυστυχώς οι εξετάσεις έδειξαν αυτό που φοβόμασταν, ο καρκίνος έχει κάνει μετάσταση, η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή, θα κάνουμε όμως ότι μπορούμε. Αλλά σ αυτές τις περιπτώσεις η επιστήμη δεν κάνει θαύματα, μόνο ο Θεός μπορεί να ανατρέψει τα δεδομένα.

Πρόκειται περί καρκίνου σε προχωρημένο στάδιο, χρήζει άμεσης επέμβασης. Τα πράγματα δεν είναι καλά, αλλά θα κάνουμε ότι μπορούμε".

Από την ώρα που το έμαθα κλείστηκα στο δωμάτιό μου και κοιτώντας την εικόνα του Αγίου στη κορνίζα πάνω στον τοίχο, με κλάμα και παράπονο άρχισα να προσεύχομαι και να του ζητώ να με γλυτώσει. Στην αμέτρητη ώρα που πέρασε, εκεί που απόκαμα και ήμουν μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, μου φάνηκε ότι ήμουν στο εκκλησάκι του Αγίου Εφραίμ, ήταν έξω σκοτάδι πυκνό, αλλά μέσα έλαμπε όλη η εκκλησιά από φως που έβγαινε από το ιερό, ένα φως χαρούμενο κίτρινο σαν το χρυσάφι και είχε σχήμα και έμοιαζε με ανθρώπινη φωτινή φιγούρα. Το πρόσωπο του μόλις ξεχώριζε, μου φάνηκε ίδιο με την εικόνα στο εικονοστάσι, μου φάνηκε ήταν ο Άγιος Εφραίμ. Αμέσως μια γαλήνη πλημμύρισε την ψυχή μου, ηρεμία κυριέυσε το νου μου, και δεν στενοχωριόμουν για την αγιάτρευτη αρρώστια μου, ήμουν σίγουρος ότι θα γινόμουν καλά.

Την άλλη μέρα πρωί, πήγα να προσκυνήσω τον Άγιο στο μικρό ξωκλήσι, και είδα κόσμο μέσα και έξω να λειτουργείται. Αμέσως κατάλαβα ότι μου φανερώθηκε την ημέρα που γιόρταζε, ήμουν σίγουρος ότι δεν ήταν όνειρο αλλά πραγματικότητας η εμφάνιση του σε μένα, ήμουν σίγουρος ότι θα με έκανε καλά. Από εκείνη την ώρα ένιωσα μέσα μου πνευματική ανάσταση, σκέφτηκα ότι είμαστε όλοι τόσο μικροί στη μεγαλοσύνη του σύμπαντος, απειροελάχιστη αναλαμπή μικρού σπινθήρα φωτός και προσωρινοί με διάρκειας ζωής ασήμαντης απέναντι στην αιωνιότητα. Κάθε πρωί με τη δροσιά πριν ο ήλιος ανατείλει, επισκεπτόμουν το εκκλησάκι και νοερά μέσα σε κατάνυξη και προσευχή ένιωθα ότι συνομιλούσα με τον Άγιο. Ένιωθα απέραντη γαλήνη, δεν φοβόμουν το θάνατο ούτε αν θα μαρτυρούσα πριν επέλθει, ένιωθα καλά στη ψυχή, στο μυαλό και στη σκέψη.

Όσο οι μέρες περνούσαν, οι άλλοι άνθρωποι έμεναν παραξενεμένοι με τη συμπεριφορά μου, οι γιατροί το ίδιο, αντί να δίνουν αυτοί κουράγιο σε μένα, έδιναν εγώ σε αυ-

τούς. Ήταν τόση η σιγουριά μου ότι ήμουν κοντά στο Θεό, που χωρίς να ξέρω αν θα ζήσω ή πεθάνω, χωρίς να στενοχωριέμαι αν θα τέλειωνε η ζωή μου, ήμουν απόλυτα γαληνεμένος και δυνατός έτοιμος να αντιμετωπίσω την αρρώστια μου, ήμουν απόλυτα αισιόδοξος.

Ο καιρός πέρασε. Έκανα χημειοθεραπείες, εγχείρηση και ξανά χημειοθεραπείες, ώσπου ύστερα από πάρα πολύ καιρό νιώθω απόλυτα υγιής, η αρρώστια νικήθηκε και έφυγε, εγώ όμως συνεχίζω να πηγαίνω κάθε εβδομάδα στο μικρό εκκλησάκι του Αγίου Εφραίμ και να ανάβω ένα κερί, και ύστερα να κάθομαι στο σκάμνο και να κάνω περισυλλογή. Σκέφτομαι ότι όλες οι συνομιλίες μου και οι επαφές που είχα με τον Άγιο ίσως να ήταν στη σκέψη μου και στη φαντασία μου, δεν είχε όμως σημασία. Το σίγουρο ήταν ότι συνέβηκε μέσα στο μυαλό μου ένα θαύμα, ίσως από τον φόβο της αρρώστιας να αντέδρασε και να με έκανε να πιστέψω στην ανωτερότητα του θεού, σημασία είχε ότι αυτή η πίστη που ένιωσα με γαλήνεψε, με ηρέμισε, με έκανε να αισθάνομαι διαφορετικά, να αισθάνομαι απέραντη πίστη στο Θεό και ατέλειωτη δύναμη στη ψυχή, μια απέραντη πίστη που με γιάτρεψε.

ANDREAS SIMILLIDES
HAND CAR WASH
Interior & Exterior
Chloraka, Paphos
Tel: 99596326

ANDREAS KYPRIANOU LTD
Λεωφ. Μακαρίου Γ' 77, 8221 Χλώρακα
Τηλ. 26270064, Κιν. 99683984, Φαξ. 26271983
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΚΑ & ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ
Άμεση Εξυπηρέτηση με Σεβασμό στον Πελάτη
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ **ONAN GLORY**
PRO-PO KINO Tropic

Γ. & Ε. ΒΑΣΙΛΗ ΛΤΔ
SUPERMARKET
Ελευθερίας 3, Χλώρακα, Πάφος
Τηλ.: 26 270 748

Συνέντευξη του Προέδρου της Βουλής Κ. Γιαννάκη Ομήρου στην «Εφημερίδα της Χλώρακας»

Θεωρώντας καθήκον και υποχρέωσή μου να κάνω μνεία για τον Γιαννάκη Ομήρου έναν σεβαστό ανά την κοινωνία και αποδεκτό ως σπουδαίο πολιτικό και άνθρωπο, προσπάθησα να του πάρω μια συνέντευξη που τώρα έχει αναλάβει την προεδρία της Κυπριακής Βουλής. Με την ευκαιρία της επίσκεψης του στη Χλώρακα για

τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Αγωνιστή Παπακώστα Λεωνίδα, κατάφερα να πάρω μια σύντομη συνέντευξη την οποία δημοσιεύω για γνώσιν όσων ενδιαφερομένων αναγνωστών.

1. Θεωρείτε πως σήμερα από τη θέση του προέδρου της Βουλής μπορείτε να προσφέρετε μεγαλύτερη υπηρεσία όσον αφορά μια πατριωτική και Ευρωπαϊκή λύση του Κυπριακού προβλήματος;

1. Από τη θέση του Προέδρου της Βουλής μπορώ πράγματι να λειτουργήσω περισσότερο αποτελεσματικά σε διεθνές επίπεδο, ώστε να προωθηθούν οι θέσεις μας. Η Κοινοβουλευτική διπλωματία, εντός και εκτός της ΕΕ, προσφέρει δυνατότητες που μπορούμε και πρέπει να αξιοποιήσουμε. Και για να καταδείξουμε την τουρκική κακοπιστία και αδιαλλαξία, αλλά και για να προωθήσουμε λύση δημοκρατική, που θα διασφαλίζει τα ανθρωπίνια δικαιώματα και θα είναι σύμφωνη με το διεθνές δίκαιο και της αρχές της ΕΕ.

2. Θεωρείτε πως η σημερινή βουλή όπως είναι πολιτικά διαμορφωμένη, μπορεί να παίξει ουσιαστικό ρόλο στο Εθνικό ζήτημα;

2. Ύψιστη προτεραιότητα της Βουλής οφείλει να είναι η απελευθέρωση της πατρίδας μας. Ο τερματισμός της τουρκικής στρατιωτικής κατοχής. Η αποκατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών του λαού μας. Στην προσπάθεια αυτή, στην προσπάθεια για λύση δημοκρατική, λειτουργική και βιώσιμη, η Βουλή θα έχει αναβαθμισμένο ρόλο.

Μέλημα μου θα είναι ασφαλώς να διασφαλίσω την αρμονική συνεργασία της Νομοθετικής με τις άλλες δύο

εξουσίες της Κυπριακής Πολιτείας, αλλά και τη λειτουργία της Βουλής με τον πλέον παραγωγικό και αποδοτικό τρόπο.

Τέλος, θεωρώ απαραίτητο η Βουλή να αναλάβει πρωτοβουλίες ώστε να αναστραφεί το κλίμα απαξίωσης για την πολιτική. Στην κατεύθυνση αυτή πολύ σύντομα θα παρουσιάσω συγκεκριμένες σκέψεις και προτάσεις.

3. Τι προβλέπετε για τις επόμενες προεδρικές εκλογές; Μήπως υπάρχει περίπτωση να είστε εσείς ο επόμενος προεδρος της Κύπρου τώρα που οι πολιτικές συμμαχίες έχουν κάπως αλλάξει; Νομίζετε η στάση του ΔΗΣΥ να σας ψηφίσει χωρίς όρους και συναλλαγές, θα είναι καταλυτικός παράγοντας για τη διαμόρφωση της κρίσης του λαού και κατά συνέπεια των επόμενων εκλογικών αποτελεσμάτων;

3. Παρά το ότι είναι νωρίς για να μιλήσει κανείς για τις Προεδρικές Εκλογές, επαναλαμβάνω την πρόθεση της ΕΔΕΚ να εργαστεί για να υπάρξει υποψηφιότητα από τον ενδιαμέσο χώρο, που θα εκφράζει τις θέσεις μας τόσο στο Κυπριακό, όσο και στα ζητήματα της οικονομίας και γενικότερα της εσωτερικής διακυβέρνησης. Σε αυτή την κατεύθυνση θα εργαστούμε, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες στον κατάλληλο χρόνο.

4. Στις Βουλευτικές εκλογές είχαμε περισσότερο από 21% αποχή. Με πια κριτήρια νομίζετε ψήφισε ο κόσμος, και με ποια θα ψηφίσει στις επόμενες προεδρικές;

4. Η τόσο υψηλή αποχή είναι ασφαλώς το πιο ανησυχητικό φαινόμενο των εκλογών της 22ας Μαΐου. Κύριο μέλημα όλων μας πρέπει να είναι η αποκατάσταση της σχέσης ανάμεσα στους πολίτες και την πολιτική. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να δημιουργήσουμε διαύλους ουσιαστικής επικοινωνίας. Δυνατότητες ώστε να ακούγεται η φωνή των πολιτών. Ευκαιρίες για ουσιαστική συμμετοχή όλων, ειδικότερα των νέων ανθρώπων. Η ΕΔΕΚ έκανε ήδη κάποια βήματα στην κατεύθυνση αυτή, δίνοντας το λόγο στους πολίτες. Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε ακόμη πιο έντονα και ακόμη πιο αποφασιστικά.

5. Τελευταία μου ερώτηση, ως Παφίτης που είσαστε και γνωρίζετε απευθείας για την δεινή οικονομική κατάσταση και την μεγάλη ενεργεία που υπάρχει στις τάξεις των ιδιωτικών υπαλλήλων στη Πάφο, θα θέλαμε να μας πείτε τι θα κάμετε από την δεύτερη θέση του ύπατου αξιώματος της Κυπριακής Δημοκρατίας που ευρίσκεστε τώρα.

5. Η αντιμετώπιση της ανεργίας απαιτεί συγκεκριμένα μέτρα. Πρώτα απ' όλα μια αναπτυξιακή οικονομική πολιτική. Απαιτεί παράλληλα, συγκεκριμένα κίνητρα (φορολογικά και άλλα) στις επιχειρήσεις για την πρόσληψη νέων, αλλά και για να δημιουργηθούν επιχειρήσεις από νέους ανθρώπους. Η ΕΔΕΚ έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για το θέμα αυτό και είμαστε αποφασισμένοι να επιμείνουμε στην εφαρμογή τους. Η Πάφος, που αντιμετωπίζει οξυμμένο πρόβλημα, είναι η πρώτη στην οποία θα πρέπει να αξιοποιηθούν αυτές οι λύσεις που προτείνουμε. (9.6.2011)

40 χρόνια μετά τον θάνατό του τιμήθηκε ο Παπακώστας Λεωνίδα στη Χλώρακα.

Η επιτροπή ανέγερσης προτομής του αγωνιστή Παπακώστα Λεωνίδα διοργάνωσε εθνικό μνημόσυνο και αποκαλυπτήρια προτομής του Παπακώστα Λεωνίδα πρώτου ομαδάρχη ΕΟΚΑ 1955- 59 την Κυριακή 5 Ιουνίου. Ο αγωνιστής Κώστας Λεωνίδα, αργότερα Παπακώστας είχε λάβει μέρος στην πρώτη παραλαβή του οπλοαρίου με το πλοίαριο «Σειρήν» τον Μάρτιο του 1954 και τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου παρέλαβε τον Αρχηγό της ΕΟΚΑ. Τον Ιανουάριο του 1955 συνελήφθη με την ομάδα του και τα μέλη του πληρώματος ενώ προσπαθούσε να παραλάβει

οπλισμό και δυναμίτιδα που μετέφερε το πλοίαριο «Άγιος Γεώργιος» και καταδικάστηκε σε τετραετή φυλάκιση. Με την αποφυλάκιση του το 1958 χειροτονήθηκε σε ιερέα της κοινότητας Χλώρακας όπου ανέπτυξε πλούσια θρησκευτική και κοινωνική δράση.

Είχε την ικανότητα να ενώνει τους συγχωριανούς ώστε με το κάλεσμα του να εργάζονται εθελοντικά για κοινωτικά έργα. Ήταν πολύ αγαπητός στη Χλώρακα, όλοι έχουν να πουν μόνο καλά λόγια γι αυτόν, ήταν και αυτός ένας από τους λόγους που στην τελετή ήταν παρών σύσσωμη όλη η κοινότητα, δεν έλειπε κανένας, ούτε γέρος, ούτε νέος ή παιδί. Ύστερα από σαράντα χρόνια, καλύτερα όμως αργά παρά ποτέ, με τη συνολική συμμετοχή όλων των κατοίκων της Χλώρακας, τελέστηκε η γιορτή απόδοσης τιμών σε ένα άνθρωπο που άξιζε πραγματικά.

Την εκδήλωση τίμησε με την παρουσία του ο πρόεδρος της Βουλής Γιαννάκης Ομήρου που κατά την προσέλευση του χαιρετίστηκε και επευφημήθηκε θερμά από τους παρευρισκόμενους λόγω της πρόσφατης του εκλογής ως προέδρου της Βουλής. Παρευρέθησαν επίσης όλοι οι βουλευτές της Πάφου, ο Δήμαρχος Σάββας Βέργας και όσοι συναγωνιστές και εκτιμητές της προσφοράς του αείμνηστου Παπακώστα Λεωνίδα.

Στην εκδήλωση χαιρετισμούς απεύθυναν ο πρόεδρος της επιτροπής ανέγερσης της προτομής Γεωργιος Ιωαννίδης, κύριος ομιλητής ήταν ο συγκρατούμενος του τιμώμενου στις φυλακές Μιχαλάκης Μαραθεύτης, εκ μέρους των εξ Ελλάδος

πίσημων καλεσμένων η Κική Κουταλιανου (κόρη του πλοίαρχου του πλοιαρίου Άγιος Γεωργιος και «Σειρήν» που μετέφερε τα πρώτα όπλα για την έναρξη του αγώνος της ΕΟΚΑ) και εκ μέρους του Δημάρχου Σαλαμίνας η Μαρία Μπούτση.

Τα αποκαλυπτήρια έκαμε ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β ο οποίος στο λόγο του αφού εξήρε την προσφορά του Παπακώστα Λεωνίδα στους αγώνες της πατρίδας, ευχήθηκε η προτομή του να αποτελέσει ένα οδοδείκτη ο οποίος θα δείχνει σε όλους και κυρίως στους νέους τη σωστή κατεύθυνση και πνευματική αλλά και Εθνική που πρέπει ο καθένας να βαδίζει. Αναφερόμενος στο Κυπριακό είπε μεταξύ άλλων ότι «εάν δεν ψηλώσουμε τον πήχη, αν την Ιθάκη μας δεν την βάλουμε πολύ ψηλά λίγο πιο κάτω από το ανέφικτο αλλά πολύ πιο πάνω από το εφικτό, τότε και μόνο θα αντιληφθούν οι Τούρκοι ότι πρέπει να δώσουν λύση στο χρονίζων αυτό πρόβλημα». Συνεχίζοντας είπε ότι ο λαός πρέπει να απαιτήσει επανατοποθέτηση του προβλήματος μας, υπενθυμίζοντας την κατοχή μεγάλου τμήματος της πατρίδας μας κάτι το οποίο όπως είπε το ξεχάσαμε. Δεν εκποιούμε συνεχίσει, και δεν χαρίζουμε πατρίδες «και δεν ζητούμε τίποτα από κανένα, εκείνο που ζητούμε είναι τα ανθρώπινα μας δικαιώματα».

Άμα τα αποκαλυπτήρια, εκ μέρους των Ελλαδίων και Κυπρίων που ήρθαν από την Ελλάδα για να παραστούν στη τελετή, ο κ. Κώστας Παπασάββας τοποθέτησε στη βάση της προτομής αμφορέα πιστό αντίγραφο από το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών που περιείχε χώμα από την Ακρόπολη.

Επίσης παρών στην εκδήλωση ήταν και ο μοναδικός επιζών Ελλαδίτης υιός του ιδιοκτήτη του πλοιαρίου «Σειρήν» που έλαβε μέρος ως πλήρωμα στην πρώτη αποστολή οπλισμού για τον αγώνα της ΕΟΚΑ Γιάννης Καραντζής.

Των ομιλιών και των αποκαλυπτηρίων ακολούθησε ομιλία από τον υιόν του τιμώμενου αγωνιστή Γεώργιον Παπακώστα που απεύθυνε ευχαριστίες και που με λόγια μεστά και πατριωτικά, έστρεψε τις θύμισες πίσω στα παλιά που φόρτισαν την ατμόσφαιρα και συγκίνησαν το πλήθος των παρευρισκόμενων. Τέλος ακολούθησε η κατάθεση στεφάνων.

Στην εκδήλωση υπήρχε έκθεση φωτογραφίας για τη ζωή και το έργο του Παπακώστα Λεωνίδα την οποία οργάνωσε η εφημερίδα της Χλώρακας και που άφησε άριστες εντυπώσεις. Η αποστολή εξ Ελλάδος επ ευκαιρία της επίσκεψης τους τις επόμενες ημέρες επεσκέφθησαν και τους υπόλοιπους ιστορικούς χώρους της Χλώρακας που είχαν σχέση με τον Απελευθερωτικό αγώνα, όπως το Μουσείο του πλοιαρίου, τις ακτές των Ροδαφινιών και της Βρέξης, τις εκκλησίες της κοινότητας, επίσης επισκέφτηκαν το πλοίαριο «Σειρήν» που ευρίσκεται στο χώρο του κρησφύγετου του Διγενή στη Λεμεσό καθώς και το Μέλαθρο Αγωνιστών ΕΟΚΑ.

ΣΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΛΕΩΝΙΔΑ, ΕΙΠΑΝ:

Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος: Ίδού εμείς σήμερα, όλοι οι εκτιμητές του έργου του με τη σημερινή θεια λειτουργία κατά την οποία θερμά, θερμότατα προσευχηθήκαμε για την ανάπαυση της Χριστιανικής του ψυχής και με τα αποκαλυπτήρια της προτομής του τα οποία με υπερηφάνεια τελούμε, του

αναπαυόμενα τα βαθύτατα αισθήματα της ευγνωμοσύνης μας για τα όσα υπέρ της πίστωσης και της πατρίδας με τόσο ενθουσιασμό προσέφερε. Αγαπητοί μου φίλοι. Οι νεκροί κληροδοτούν με τη ζωή τους σε μας τους νεότερους και μεγάλα χρεη. Και το μεγάλο χρέος που κληροδότησε σε εμάς ο λευίτης Παπακώστας είναι τούτο. Να μιμηθούμε την πατριδολατρική και Χριστιανική του ζωή.

Γεώργιος Ιωαννίδης: Μακαριότατε, τύχη αγαθή σας έφερε στο πηδάλιο της Εθναρχούσης Εκκλησίας την κατάλληλη ώρα. Η Πατρίδα μας είναι πλέον ένα σκάφος σε μια διαρκή φουρτούνα χωρίς προορισμό, με

πλήρωμα ανεπαρκές και σπαρασσόμενο που κινδυνεύει να βυθιστεί ή να τσακιστεί στα βράχια. Οι αποστολές και οι ευθύνες που από τα βάθη της Ιστορίας πέφτουν στους ώμους σας είναι τεράστιες. Αποδεικνύεται ότι σε σας προσβλέπει και ελπίζει ο ταλανιζόμενος Κυπριακός Ελληνισμός. Σας ακολουθούμε σαν στρατιώτες του Χριστού και της Ελλάδας. Ο Παπακώστας με τη ζωή και τη δράση του μας έδειξε τον δρόμο αυτόν της τιμής και του καθήκοντος. Και αυτόν τον δρόμο Μακαριότατε σας υποσχόμαστε ότι θα ακολουθούμε πιστά και αταλάντευτα.

Μαρία Μπούτση εκ μέρους του Δημήτρου Σαλαμίνας Γιάννη Τσαβαρή:

Σας διαβεβαιώνω ότι είμαι νοερά μαζί σας και κλείνω ευλαβικά το γόνυ μου μπροστά στη προτομή του έξοχου Παπακώστα Λεωνίδα του ηρωικού ομαδάρχη της ΕΟΚΑ του 1955-59 που πίστευε και βίωνε απόλυτα τη Σωκρατεία

ρήση στον «Κρίτων» του Πλάτωνα «Μητρός τε και πατρός τε και των άλλων προγόνων, απάντων τιμιότερο και Αγιότερο εστίν η Πατρίς και εν μειζονι μοίρα και παρα Θεοίς και παρ ανθρώποις τοις νουν έχουσι»

Λίτσα Ιωάννου Καραντζή, 7/6/2011.

Ήρθαμε μετά από 57 χρόνια στην Κύπρο να ανταμώσουμε την ιστορία. Συγκινηθήκαμε όταν είδαμε το Άγιος Γεώργιος και το Σειρήν, 2 πλοίαρια που έβαλαν ένα μικρό λιθαράκι για την ανεξαρτησία της Κύπρου. Ως σύζυγος

του τελευταίου εν ζωή από τους άνδρες που ήσαν πλήρωμα του Σειρήν του πρώτου πλοιαρίου που μετέφερε για πρώτη φορά όπλα και τη δεύτερη τον ίδιο τον Διγενή, εκ-

φράζω τη βαθείά μου συγκίνηση και εύχομαι στους Κύπριους την καλύτερη έκβαση για τη Δημοκρατία τους.

Ιωάννης Δ. Καραντζής: Με ανεπίπτη συγκίνηση αντίκρισα μετά από 57 χρόνια το σκάφος του πατέρα μου Δ. Καραντζη στο οποίο έλαβα μέρος ως πλήρωμα το 1954 για τη μεταφορά όπλων για το ξεκίνημα της ανεξαρτησίας της Κύπρου. Αισθάνομαι δέος που πάτησα το

Κυπριακό έδαφος σήμερα, κάτι το οποίο δεν είχα καταφέρει πριν 57 χρόνια μια σκοτεινή νύχτα που πάτησα μόνο σε καποια βράχια. Ευχαριστώ τους Κύπριους φίλους που με προσκάλεσαν στα αποκαλυπτήρια της προτομής του ιερέα Παπακώστα Λεωνίδα και έζησα αυτές τις πολύτιμες ώρες τις οποίες θα θυμάμαι ως το υπόλοιπο της ζωής μου.

Βασιλική Λουκά Ραπατζίκου: Η

πρόσκληση και παρουσία μας στην εκδήλωση τιμής του Παπακώστα Λεωνίδα, περιποιεί σε μας ιδιαίτερη τιμή. Ο πατέρας μου Ευάγγελος Κουταλιανός καπετάνιος των πλοιαρίων Άγιος Γεωργιος και Σειρήν μετά την αποφυλάκιση του, πολλά μας είχε διηγηθεί για

τον Κώστα Λεωνίδα και μετέπειτα Παπακώστα, ως και για πολλούς άλλους συγκρατούμενους του στις Κεντρικές φυλακές Λευκωσίας... Τον συναντήσαμε το 1966 όταν επισκεφτήκαμε για πρώτη φορά την Κύπρο. Θυμόμαστε το σπινθηροβόλο βλέμμα του και την ευκρίνεια του λόγου του. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκανε ότι στις αφηγήσεις του χρησιμοποιούσε το Εμείς και όχι το Εγώ, παρότι ήταν επικεφαλής της ομάδας παραλαβής και προώθησης του πολεμικού υλικού...

Μιχαλάκης Μαραθεύτης: Από επιστολές που απέστειλε ο Παπακώστας μέσα από τις Αγγλικές φυλακές, τις οποίες μου γνωστοποίησε ο υιός του Κλεόβουλος, επιλέγω ορισμένα αποσπάσματα: «Την πίστη σας και τις ελπίδες να έχετε πάντοτε εις τον Θεό,

αυτόν να σκέπτεσθε και εις αυτόν να στρέψετε τα βλέμματα σας. Αυτός είναι σήμερα ο προστάτης σας και πάντοτε αυτός».

Γεώργιος Παπακώστας: Την ώρα τούτη της μνήμης, την ώρα τούτην της θύμησης της μνήμης του αιμνήστου αγωνιστή πατέρα μας, στη καρδιά όλων που τον γνώρισαν και τον αγάπησαν, στην καρδιά όλων που πίστεψαν και αγωνίστηκαν για την λευτεριά της Κύπρου μας, έρχονται τα ωραία

δοξασμένα εκείνα χρόνια του αγώνα και της αγωνίας, του πόνου και της θυσίας που ο λαός μας ενωμένος αγωνιζόταν για την πραγματοποίηση του προαιώνιου πόθου της Ενώσεως. Στρατηλάτη Άγιο μας Γεώργιε που προς τιμή σου και του αρχηγού Διγενή το εκκλησάκι τούτο ανεγέρθηκε πριν από πενήντα χρόνια με πρωτοβουλία δική του, βοήθα τα όνειρα μας να γίνουν πραγματικότητα και να λάμψει ο ήλιος της δικαιοσύνης και της Λευτεριάς της Κύπρου μας.

**Συνεστιάση απόφοιτων Δημοτικού σχολείου Χλώρα-
κας της τάξης 1954 – 1960.**

**Αντί για άλλο σχόλιο όσον αφορά τη συνεστιάση των
συμμαθητών της τάξης του 1960, παραθέτω την πα-
ρακάτω προσφώνηση:**

Ανδρέας Κωνσταντίνου:

Αγαπητοί συμμαθητές, με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σας καλωσορίζω εκ μέρους της ομάδας που είχαν την εξαιρετική ιδέα της σημερινής μας συνάντησης. Ήμασταν οι Χριστάκης Φοαρτάς, Ανθούλλα Πενταρά, Αναστασία Μαυρονικόλα, Ανδρέας Κυριάκου, Χρύσανθος Τρύφωνα και εγώ.

Η συμμετοχή όλων μας στη συνάντηση αυτή ύστερα από 51 χρόνια σημείωσε επιτυχία, λείπουν μερικοί λόγω υγείας, βλέπετε έχουμε μεγαλώσει πλέον. Οι ίδιοι στην επικοινωνία τους μαζί μας σας χαιρετούν, εμείς από εδώ τους ευχόμενα περαστικά. Δυστυχώς λείπουν και ορισμένοι, όσοι δεν φάνηκαν τυχεροί σαν εμάς να ζουν ακόμα και έφυγαν νωρίς από τη ζωή, σε αυτούς αποτί

ουμε φόρο μνήμης και τους ενθυμούμαστε νοερά, είναι οι Ηλιάδα Παναγιώτη Λιασίδη, η Αναστασία Αζίνα, ο Ελπιδοφόρος Πάφιος, η Μαρούλλα Λεωνίδα Λουρικού, η Μαρούλλα Ιωάννου Αδάμου και ο Νίκος Πολεμίτης.

Με υπερηφάνεια γνωρίζουμε ότι η περίοδος φοίτησης μας στο σχολείο της Χλώρακας ήταν τα χρόνια τα Επικά που άρχισε και τελείωσε ο αγώνας της ΕΟΚΑ. Εγγραφήκαμε το 1954, και αποφοιτήσαμε το 1960. Φοιτήσαμε στα δύσκολα εκείνα χρόνια για το λαό της Κύπρου, ζήσαμε τον κατ οίκο περιορισμό από τους Άγγλους, τα συρματοπλέγματα που εμπόδιζαν την ελεύθερη διακίνησή μας, αλλά προ πάντων δεν ξεχνούμε τα τρομερά βασανιστήρια που υπέστησαν οι ενήλικοι χωριανοί μας. Ήταν γραφτό να ζήσουμε από την κούνια μας τα βάσανα που πέρασε και περνά ο τόπος μας, αλλά όσο ζούμε ελπίζουμε πάντα, κάποτε να ξημερώσει για τον τόπο μας ημέρα χαράς και Ελευθερίας.

Με την ευχή να μην χαθούμε και η συνάντησή μας να μην είναι η πρώτη και η τελευταία αλλά να καθιερωθεί καθε-
χρονικά, σας εύχομαι να περάσετε καλά.

ΑΡΘΡΑ

ΟΙ ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ: Η επικοινωνιακή μοναξιά διασφαλίζει την ηρεμία της ψυχής και βοηθά στην καλύτερη αποδοτικότητα υποστηρίζουν οι ψυχολόγοι. Πολλοί θεωρούν πως οι άνθρωποι που ζουν μόνοι είναι παράξενοι και περιθωριοποιημένοι, τις περισσότερες φορές όμως δεν είναι έτσι, γιατί σήμερα βλέπουμε όλο και περισσότερους να επιζητούν την αξία της μοναξιάς και της ανεξαρτησίας τους θέλοντας να βασίζονται κυρίως στον εαυτό τους και στις δικές τους δυνάμεις. Διότι ο καθένας μπορεί να είναι ανεξάρτητος αν το θελήσει και αν εξετάσει πραγματικά τι είναι εκείνο που ζητά, και αν αποφασίσει ότι θα χρειαστεί να δουλέψει μόνος του σκληρά για να το αποκτήσει. Πολλοί που ζουν μόνοι το έχουν επιλέξει οι ίδιοι. Γιατί έτσι είναι ευτυχέστεροι παρά με άλλους, γιατί είδαν ότι υπάρχουν πράγματα στη ζωή που μπορούν να εκτιμήσουν μόνον αν είναι μόνοι. Ορισμένοι ζουν μόνοι επειδή είναι αδύνατο γι' αυτούς να συνεργαστούν με άλλους, παράδειγμα οι ζωγράφοι, οι μουσικοί και οι συγγραφείς οι οποίοι βρίσκουν ότι η δημιουργική μοναξιά μπορεί να αξιοποιηθεί με επικοινωνιακό τρόπο. Ορισμένοι άλλοι ζουν μόνοι όχι από επιλογή. Στις περιπτώσεις αυτές, η μοναξιά είναι πραγματικό πρόβλημα και άγχος γι αυτούς που απομονώνονται. Δεν σημαίνει ότι η μοναχική ζωή είναι καταδίκη σε απομόνωση και στέρηση, πολλές φορές έχει επωφεληή αποτελέσματα. Η μοναξιά προκαλεί σκέψεις και αυτοσυγκέντρωση, πιο ξεκάθαρη ανάλυση των καταστάσεων, βοηθά να ξεκαθαρίσουν πραγματικά και να μπουν σε σειρά οι προτεραιότητες. Πολλοί δυστυχώς βασίζονται στον περίγυρο τους, ή αποζητούν τους άλλους ανθρώπους γιατί έτσι αποκτούν την αίσθηση της ταυτότητας τους. Από την άλλη, ο μοναχικός άνθρωπος δεν σημαίνει ότι είναι αντικοινωνικός. Αν προστρέξουμε στην Ιστορία και στη Μυθολογία θα συναντήσουμε ήρωες, ανθρώπους των γραμμάτων και φιλοσόφους, επιστήμονες, καλλιτέχνες και συγγραφείς, ηταν ολοι τους άνθρωποι μόνοι και μοναχικοί. Στο μοναχικό άνθρωπο η αξία του προκύπτει από το τι τον διακρίνει, τι τον απομονώνει από αυτό που καθιστά δυνατή τη μοναχικότητα του και όχι από τις αξίες των άλλων, σε αντίθεση με τους κοινωνικούς που οι αξίες τους προκύπτουν από τις δημόσιες συμπεριφορές τους ανάλογα με τις τρέχουσες αξίες της κοινωνίας. Εν κατακλείδι οι συνήθειες κοινωνίες με τους λεγόμενους κοινωνικούς ανθρώπους, τους μοναχικούς τους αμφισβητεί. Αποτυγχάνουν οι μοναχικοί να προσαρμοστούν στις νόμιμες συμπεριφορές ισχυρίζονται, αλλά έχουν λάθος διότι οι μοναχικοί άνθρωποι έχουν τα ένστικτα για τις ανώτερες αξίες των λεγόμενων κοινωνικών ανθρώπων, και γι αυτό είναι επιλογη τους να τους αμφισβητούν και να μην δέχονται την επιτήρηση τους ούτε την παρακολούθηση τους.

Το πλοίο της Χλώρακας. Ανάστατοι δηλώνουν οι κάτοικοι Χλώρακας μετά από ανάγνωση στις τοπικές εφημερίδες ότι ο Υπουργός Γεωργίας είδε θετικά το αίτημα του Δημάρχου Πάφου να μεταφέρει το πλοίο που είναι προσαρμαμένο στις ιστορικές ξέρες του Φερφουρή από τη Χλώρακα στην Κάτω Πάφο και να το βουλιάξει ώστε να το μετατρέψει σε υποβρύχιο χώρο καταδύσεων. Το προσαρμαμένο πλοίο εδώ και 15 χρόνια στις ξέρες του Φερφουρή στη Χλώρακα αποτελεί σημείο αναφοράς για την κοινότητα, και επ ουδενί λόγο, δηλώνουν οι κάτοικοι, θα δεχτούν αυτό το ανοσιούρημα, και προειδοποιούν ότι θα κατέλθουν σε διαδηλώσεις εάν χρειαστεί για να εμποδίσουν τον Δήμαρχο Πάφου να προβεί σε αυτήν την ενέργεια. Από τα αεροπλάνα και τα πλοία, από τις

παρυφές όλων των υψωμάτων, και από πληθώρα ιστοσελίδων στο διαδίκτυο, δείχνεται αυτό το πλοίο και αποτελεί πλέον σημείο αναφοράς για τη Χλώρακα. Είναι ένα στολίδι απείρου κάλλους, που αναφέρεται στα αξιοθέατα της κοινότητας, μια ζωγραφιά στη θάλασσα που πολλούς ενέπνευσε συγγραφείς, ποιητές και ζωγράφους, είναι επομένως έγκλημα η βύθιση του για χάριν της απολαβής χρημάτων από τους δύτες τουρίστες.

Ο Δήμαρχος Πάφου που έχει καταβολές από τη Χλώρακα, καλείται να αποσύρει την πρόταση του και να σταματήσει τις ενέργειες για απομάκρυνση και βύθιση του πλοίου, διότι εάν δεν το πράξει, ίσως να θεωρηθεί εχθρικός Δήμαρχος έναντι της κοινότητας που τον γέννησε. Καλείται επίσης ως κάτοικος Χλώρακας να εργαστεί για περεταίρω ανάδειξη του ιστορικού πλέον πλοίου, να φωταγωγήσει με λάμπες ηλίου και να το διαφημίσει στους Τουριστικούς οδηγούς σαν χώρο Τουριστικού αξιοθέατου της Χλώρακας. Καλείται να βοηθήσει στην ανάπτυξη και στη πρόοδο της Χλώρακας, και όχι στην υποβάθμιση της και στη στασιμότητα της.

Η ηθική της πολιτικής. Σήμερα, όταν η πολιτική συμπεριφορά εφευρίσκει μια εύκολη και απλοϊκή δημαγωγική ρητορεία παρουσιάζοντας τον λόγο ως κοινωνικό και ηθικό είτε αυτός είναι αριστερός είτε δεξιός αλλά πάντα συντηρητικός, είναι επίφοβος διότι συνήθως τα ισοπεδώνει όλα χωρίς να ενδιαφέρεται για την πραγματικότητα που επικρατεί, δηλαδή του ρουσφετιού, της εμπλοκής και της διαφθοράς, χωρίς να ενδιαφέρεται για την ανατροπή της, παρά μονο ενδιαφέρεται να την διατηρήσει. Τη σχέση της ηθικής στη πολιτική καθορίζει η εντιμότητα στη πρόθεση και στη συμπεριφορά του πολιτικού όσον αυτή αφορά τη δημόσια δράση του. Η πολιτική ζωή του τόπου που επί πολλά χρόνια ακολούθησε τη συμπεριφορά του λαϊκισμού και του κρατισμού, προκάλεσε σήμερα μια χιονοστιβάδα αποχής από τις κάλπες και κατέδειξε μια συνολική απαξίωση κατά τη γνώμη μου. Διότι η χιονοστιβάδα του 21% των ψηφοφόρων που απείχαν από την ενάσκηση του υποχρεωτικού δικαιώματος τους να ψηφίσουν, είναι πολύ μεγάλη από μόνη της και μπορεί να συμπαρασύρει ολόκληρη τη δημοκρατία μαζί της. Διότι η χιονοστιβάδα κατά την ολίσθηση της από την πλαγιά ενός βουνού συμπαρασύρει ότι βρίσκεται μπροστά της, μεγαλώνει και γιγαντώνεται όσο κατολισθαίνει, με αποτέλεσμα να μην αφήνει τίποτα στο διάβα της. Αυτή η μεγάλη απαξίωση της πολιτικής που φάνηκε στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, θα μεγαλώσει συνεχώς και θα κατανήσει τεράστιο πρόβλημα για την ίδια τη δημοκρατία. Δεν αρκεί που οι πολιτικοί συμπεριφέρονται τοιουτοτρόπως, γινόμαστε μάρτυρες μιας τάσης τους να ηθικοποιήσουν το πολιτικό σκηνικό. Αντί με την πρόοδο ο λαϊκισμός να υποχωρεί, αυτός όλο αυξάνει και τον χρησιμοποιούν ως όπλο δεξιό, κεντρώο και αριστερό. Σήμερα δυστυχώς στην Κύπρο ευρισκόμαστε ένα σκαλοπάτι πριν την Ελλάδα, όσον αφορά το ανώτατο στάδιο του λαϊκισμού. Ενώ θα έπρεπε μια ανώτερη ηθική συμπεριφορά και δράση καθώς και ένας ηθικός λόγος να είναι οι βασικοί όροι που διέπουν τους πολιτικούς ώστε να υπάρχει ελπίδα και μέλλον για τον δύσμοιρο τούτο τόπο μας, παρακολουθούμε μια συμπεριφορά φτηνού λαϊκισμού που δεν εμπνέει αξιοπιστία και έγκυρη πολιτική. Η πολιτική κουλτούρα σήμερα όσο παρά ποτέ, επιβάλλει όλοι οι πολιτικοί να ανπιταχτούν στις εύκολες και φτηνές πολιτικές. Πρέπει να συμπεριφέρονται και να λειτουργούν με την Κοινωνική ηθική των θεσμών, ώστε αυτή να αποκατασταθεί ως είναι ηθικών και δίκαιον, πρέπει να λάβουν το μήνυμα των εκλογών, πρέπει να ακούσουν και να εφαρμόσουν τη Λαϊκή εντο

Σοφές κουβέντες: Ήταν ένας άνθρωπος που τον ονόμαζαν Σοφό. Ήξερε πολλά πράγματα και αγαπούσε τη σοφία. Με ελεύθερη σκέψη και με φιλοσοφική λογική σκεφτόταν πρακτικά και ρεαλιστικά. Ήταν ετοιμόλογος και με ελευθερία εκφράσεων, πολλές φορές με αυθροστομίες, εξηγούσε τον κόσμο χωρίς να προσπαθεί να τον αλλάξει.

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Βουλής και η προδοσία.

Ρώτησε ένας το Σοφό να του πει τη γνώμη του και αν ονομάζεται αποστασία και προδοσία η στάση του Βουλευτή Ζαχαρία Κουλία σε σχέση με τη ψήφο του που αντί στο κόμμα του για την εκλογή προέδρου της βουλής, την έδωσε σε άλλο κόμμα που είχε αποτέλεσμα να εκλεγεί ο άλλος.

-Στην Κύπρο όταν κάποιος έρχεται στο δικό μας κόμμα από άλλο κόμμα τον ονομάζουμε Πατριώτη, όταν φεύγει από το κόμμα μας, τον ονομάζουμε προδότη, του λέει.

Η εσωτερική δύναμη και η αγάπη για τη μοναχικότητα.

Ένας πρόεδρος μιλούσε με τον Σοφό:

- Τι είναι το φως του ανθρώπου;
- Ο ήλιος, βασιλιά μου, απάντησε ο Σοφός.
- Μετά τη δύση του ηλίου, τι είναι το φως για τον άνθρωπο;
- Το φεγγάρι.
- Όταν δύει ο ήλιος και σβήνει το φεγγάρι, τότε;
- Τότε η φλόγα είναι το φως.
- Αν δύει ο ήλιος, και σβήνει το φεγγάρι και η φλόγα, τότε τι είναι το φως;
- Η ομιλία. Ο άνθρωπος, πάει εκεί που ακούγεται φωνή, αν και εκεί δεν μπορεί να δει ούτε το δικό του χέρι.
- Αν όμως βασίλεψε ο ήλιος, έσβησε το φεγγάρι και η φλόγα, σταμάτησε η ομιλία, τότε τι αποτελεί φως για τον άνθρωπο; Τι μένει για τον άνθρωπο μέσα σε απόλυτο σκοτάδι και απόλυτη σιγή, όταν μένει με τον εαυτό του;
- Τότε το μοναδικό στήριγμα φως και πηγή ζωής για τον άνθρωπο είναι η εσωτερική δύναμη, η ικανότητα να μη φοβάται τη μοναξιά. Ο πιο δυνατός άνθρωπος είναι εκείνος που αγαπάει τη μοναχικότητα.

Οι άνθρωποι είναι φτιαγμένοι από χώμα.

Ήταν ένας ασήμαντος άνθρωπος πολύ λυπημένος και μονολογούσε.

- πόσο δυστυχισμένος είμαι, άλλοι άνθρωποι είναι τόσο μεγάλοι και τρανοί, έχουν μεγάλες θέσεις και εγώ είμαι τόσο μικρός και ασήμαντος, γιατί να είναι η ζωή τόσο σκληρή;
- Ο Σοφός που βρισκόταν εκεί κοντά, τον άκουσε και αποφάσισε να του απαντήσει,
- Τα λες αυτά διότι δεν έχεις κατανοήσει την πραγματική σου φύση. Νομίζεις ότι είσαι ένας άνθρωπος και νομίζεις ότι είσαι μικρός και ασήμαντος, ενώ στην πραγματικότητα δεν είσαι τίποτα από τα δύο»
- Ξαφνιασμένος ο ανθρωπάκος όλο απορία ερωτά,
- Πως; Δεν είμαι άνθρωπος; Μα δεν βλέπεις; Περπατώ, μιλώ, συμπεριφέρομαι σαν άνθρωπος, είμαι άνθρωπος. Με ηρεμία ο Σοφός αποκρίνεται,
- Αυτό που αποκαλείς άνθρωπο δεν είναι τίποτε άλλο από μια προσωρινή μορφή σου. Στην πραγματικότητα, δεν είσαι τίποτε άλλο παρά χώμα. Όταν κατανοήσεις την βάση της φύσης σου, θα απαλλαχτείς από την μιζέρια σου και θα δεις ότι εγώ είμαι εσύ, εσύ είσαι εγώ, και οι δύο είμαστε κομμάτι του ίδιου Όλου.

Υπάρχει Θεός

- Υπάρχει Θεός; ρώτησε ο Σοφός κάποιους νεαρούς.
- Ναι, φωνάξανε όλοι οι νεαροί.
- Λάθος απάντηση, είπε ο Σοφός.
- Όχι, ξαναφωνάξανε οι νεαροί.
- Ξανά λάθος απάντηση, είπε ο Σοφός.
- Τότε ποια είναι η απάντηση, ρωτήσανε με απορία οι νεαροί.
- Απάντηση δεν υπάρχει.
- Γιατί;
- Διότι δεν υπάρχει ερώτηση. Δεν ξέρουμε τίποτα για τον Θεό, είναι εκτός ορίων της κατανόησής μας. Πώς μπορούμε να ρωτάμε για Αυτόν.
- Συμπέρασμα: Υπάρχει Θεός, αλλά είναι άγνωστος.

Αυθαίρετα συμπεράσματα

Ο Σοφός είπε στον νεαρό την ιστορία για έναν βασιλιά που περνούσε με την συνοδεία του του μέσα από μια μικρή πολιτεία και πρόσεξε τα αποτελέσματα μιας εντυπωσιακά εύστοχης σκοποβολής. Ζωγραφισμένοι πάνω στα δέντρα, φράχτες και τοίχους, ήταν στόχοι - κύκλοι που έδειχναν πως χτυπήθηκαν ακριβώς στο κέντρο. Ο βασιλιάς διέταξε να φέρουν κοντά του τον σκοπευτή. Ήταν ένα δεκάχρονο αγόρι.

- Αδύνατον! φώναξε ο βασιλιάς, Πώς το κατάφερες;
- Πολύ απλά, απάντησε το παιδί, πρώτα ρίχνω και μετά ζωγραφίζω τους κύκλους.

Ύστερα ο Σοφός συμπλήρωσε:

- Εσύ δεν ακούς για να γνωρίζεις κάτι καινούριο, αλλά για να βρεις επιβεβαίωση στις σκέψεις σου. Εσύ λογομαχείς όχι για να βρεις την αλήθεια, αλλά για να υπερασπίσεις τις πεποιθήσεις σου.
- Το ίδιο όπως κάνει το παιδί με τους στόχους, και εσύ πρώτα βγάζεις αυθαίρετα συμπεράσματα και μετά ανεγείρεις γύρω τους το τελικό αποτέλεσμα. Ακριβώς έτσι δημιουργήσες την ιδεολογία σου και τη θρησκεία σου.

Φιλόσοφος.

Ένας ονομαστός επιστήμονας και στοχαστής φίλος του Σοφού, ήταν πλήρως αδιάφορος για τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ των σημαντικών και ασήμαντων ανθρωπών. Με όλους που τον επισκέπτονταν η συμπεριφορά του ήταν ίδια, απλή και ανιδιοτελής. Αυτό έφερνε σε σκέψεις τον Σοφό άνθρωπο που ήξερε ότι ο φίλος του κάνει κακό στον εαυτό του αγνοώντας μερικούς ανθρώπους που θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν στην απόκτηση υλικών αγαθών και υψηλού πόστου.

- Τελικά τίποτα καλό δεν πρόκειται να γίνει με σένα, είπε στο φίλο του, θα μείνεις φιλόσοφος όλη σου τη ζωή.
- Και τι είναι φιλόσοφος κατά τη γνώμη σου, με περιέργεια ρώτησε ο φίλος τον Σοφό.
- Φιλόσοφος είναι ένας βλάκας ο οποίος προσπαθεί όλη τη ζωή του για να μιλάνε για αυτόν μετά το θάνατό του.

Όχι νεκρός ακόμα

Κάποιος ρώτησε το Σοφό άνθρωπο,

- τι συμβαίνει σ' ένα σοφό άνθρωπο, μετά θάνατον;
- Πως να ξέρω;
- αποκρίθηκε ο Σοφός.
- Επειδή είσαι σοφός,
- απάντησε ο άλλος.
- Αλλά όχι νεκρός σοφός ακόμα,
- αποκρίθηκε ο Σοφός.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Κυριάκος Μαυρονικόλας, ανοιχτή επιστολή.

Προς Επιτροπή ΣΕΔΙΓΕΠ Πάφου και Ορεινής Λτδ. 14/6/2011
Κύριοι, "Ελαβα την επιστολή σας με ημερ. 16/5/2011 και θέλω να σας ευχαριστήσω για την απόφαση σας να αποδεχθείτε την παραίτηση μου από μέλος της επιτροπής, που αναγκάστηκα να αποχωρήσω για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην επιστολή μου που σας παρέδωσα στις 10/5/2011 που δημοσιευθεί αυτούσια στη εφημερίδα της Χλώρακας στην, 31^η έκδοση. Μου άφησε όμως κάποιους προβληματισμούς η επιστολή σας που γράφεται τα ακόλουθα: "δέχεστε την παραίτηση μου νοούμενου ότι δεν απαλλάσσονται των ευθυνών μου" και σας ρωτώ να μου αναφέρεται με όλες τις λεπτομέρειες τι ευθύνες έχω. 1. Μήπως έχω ευθύνη για την απαίτηση μου να εφαρμόζονται τα πρακτικά βάση του καταστατικού σελ. 18 και 34; 2. Μήπως έχω ευθύνη που ανέφερα κάποιες αλήθειες για τον λειτουργό εποπτείας Συνεργ.Εταιρ.Πάφου που δ,εν προσπάθησα με κολακείες να αποκτήσω την εύνοια του όπως κάποιοι άλλοι που με επιστολή σας στον έφορο προσπαθήσατε να τον παραπλανήσετε να με διαμεύσετε ότι δήθεν δεν έδωσε οδηγίες προς τον γραμματέα να μην εφαρμόζει τις αποφάσεις της Επιτροπής. Αναφέρω δυο περιπτώσεις. Α) Οδηγίες στο γραμματέα και βάση του σχεδίου υπηρεσίας του να φροντίσει για την εξεύρεση νέων αγορών για την διάθεση των προϊόντων. Β) Υπάρχουν αποφάσεις της επιτροπής με ημερ.26/7/2010,9/8 2010 και 8/12/2010. Τα πρακτικά να δίδονται πριν την υπογραφή φωτοτυπημένα σε όλα τα μέλη της επιτροπής για λόγους ευνόητους. Ο πρώτος ανέφερε ότι δεν θα προχωρήσει διότι έχει οδηγίες από το επαρχιακό γραφείο. Η δεύτερη ανέφερε ότι έχει οδηγίες από το επαρχ.γραφείο να μην δώσει φωτοαντίγραφα των πρακτικών. Η επιστολή σας να με διαμεύσετε είναι και παραπλάνηση και κοροϊδία. Δυστυχώς αυτή που επήρε της οδηγίες έκαμε και την επιστολή. Ποιόν κοροϊδεύετε; Τα σχόλια δικά σας. 3)Μήπως έχω ευθύνη που δεν έκαμα παρέμβαση για να μην εφαρμοσθούν αποφάσεις που έχουν παρθεί από την επιτροπή όπως έκαμαν κάποιοι άλλοι; 4)Μήπως έχω ευθύνη που δεν συμφώνησα με την εισήγηση του προέδρου να δίδονται σε εμπόρους της Λευκωσίας προμήθεια 40% για την πώληση των προϊόντων ΣΕΔΙΓΕΠ7 5)Μήπως έχω ευθύνη που εισηγήθηκα να γίνει καταγγελία στην αστυνομία για την κλοπή των 10000 κιβωτίων; 6)Μήπως έχω ευθύνη για τις προσπάθειες που έκαμα να σωθεί η φρουαρία με 50-60 χιλιάδες ευρώ/ετος; 7)Μήπως έχω ευθύνη για το έγγραφο της ενοικίασης της αποθήκης που έγινε στα μέτρα του ενοικιαστή (εγγλέζου) στα αγγλικά κρυφά και μυστικά χωρίς να ενημερωθεί η επιτροπή ; 8)Μήπως φέρω ευθύνη που η σύμβαση της ενοικίασης της αποθήκης-ψυγείων με τον εγγλέζο, έγινε από άλλο λανθασμένα και παραβιάζοντας το καταστατικό; 9)Μήπως φέρω ευθύνη για ενοικίαση των ψυγείων συντήρησης που κατά λάθος η και εν γνώση κάποιοι ενοικιάστηκαν σε ψυγεία κατάψυξης; 10)Μήπως φέρω ευθύνη για την προσπάθεια μου να προφυλάξω τα συμφέροντα της εταιρείας; 11)Μήπως θα φέρω ευθύνη και για πιθανές αγωγές του ενοικιαστή που δικαιολογημένα θα έχει λόγω του λανθασμένου δήθεν εγγράφου που κατέχει χωρίς την υπογραφή μου? Σημείωση.-καταστατικό σελ.33 και 34 άρθρο. 90 παραγρ. 1 α)οι συμβάσεις που συνάπτονται από την εταιρεία με ιδιώτες υπογράφονται από την επιτροπή και τον γραμματέα. 12)Μήπως φέρω ευθύνη που επισήμανα αρκετές φορές ότι τα καθήκοντα του προέδρου της εταιρείας είναι τα ίδια με όλους τους επιτρόπους και ότι επί πλέον δικαίωμα έχει μόνο σε ισοψηφία με την νικούσα ψήφο? 13)Μήπως φέρω ευθύνη που ζητούσα να εφαρμοσθεί το καταστατικό και τα μέλη της επιτροπής που παραδέχτηκαν στις συνεδριάσεις ότι διαθέτουν τα προϊόντα τους σε άλλους χώρους (Λευκωσία, εμπόρους, φρουαριζς κτλ.) εκτός της ΣΕΔΙΓΕΠ. 14)Μήπως φέρω ευθύνη για την πληρωμή χρημάτων στον ψύκτη που πληρωθεί χωρίς απόφαση της επιτροπής; 15)Μήπως φέρω ευθύνη που ανέφερα αρκετές φορές ότι το προσωπικό θα εκτελεί μόνον τις αποφάσεις της επιτροπής και όχι τις οδηγίες του κάθε συμβούλου; 16)Μήπως φέρω ευθύνη που ανέφερα αρκετές φορές ότι το λογιστήριο θα πληρώνει μόνο τα λειτουργικά έξοδα χωρίς αποφάσεις της επιτροπής και ότι οποιαδήποτε έξοδα προκύψουν θα πληρώνει μετά από απόφαση της επιτροπής; Ποιος έδωσε οδηγίες στη λογίστρια να πληρώσει μη λει-

τουργικά έξοδα; Η λογίστρια πληρώνοντας παρανόμηση; 17)Μήπως φέρω ευθύνη για τις πολλές χιλιάδες ευρώ που πληρώθηκαν από την λογίστρια στο ψύκτη κατά επανάληψη χωρίς απόφαση της επιτροπής; 18)Μήπως φέρω ευθύνη που στη συνεδρία της επιτροπής 2/5/11 για πρώτη φορά διάβασε και μετάφρασε το ενοικιαστήριο έγγραφο (γραμμένο στη αγγλική γλώσσα) ή υπάλληλος του επαρχιακού γραφείου Πάφου και 6 από τους 7 συνεδρους ανέφεραν ότι δεν γνώριζαν το περιεχόμενο; 19)Μήπως φέρω ευθύνη που ενημερωθεί για την σύμβαση του επαρχιακού γραφείου και ανέφερε ότι υπάρχουν σοβαρές παραλήψεις στην σύμβαση και δεν είδαμε καμία αντίδραση ; 20)Μήπως φέρω ευθύνη που κάποιος σύμβουλος επέβαλε στον παραλήπτη να παραλαμβάνει τα προϊόντα του ΕΕ για μεγαλύτερο κέρδος; 21)Μεγάλη ευθύνη φέρουν όλοι όσοι ενεργούσαν με τρόπο που επηρεάζονταν τα συμφέροντα της εταιρείας δυσμενώς. Κοινοποίηση Εφορο Υπηρεσίας Εποπτείας και Ανάπτυξης Συνεργ. Εταιρειών,

Με τιμή, Κυριάκος Μαυρονικόλας

Μιχαλάκης Ταπακούδης, ανοιχτή επιστολή.

Λειτουργό Εποπτείας Συνεργ. Εταιρειών και μέλη της Επιτροπής ΣΕΔΙΓΕΠ Πάφου και Ορεινής. 9 Μαΐου 2011
Κύριοι, Στη συνεδρία της 10ης Μαΐου του 2011 θα ήθελα να είμαι παρών για να σας αναφέρω τους λόγους που πιστεύω ότι οδήγησαν την ΣΕΔΙΓΕΠ και την φρουαρία της στο κλείσιμο, για να μην δείτε τους λόγους αυτούς στις εφημερίδες ή οπουδήποτε αλλού. Οι λόγοι που θέλω να σας αναφέρω και στη συνέχεια να δημοσιεύσω ή να καταγγείλω είναι οι ακόλουθοι:
1.(α) Βλέπω αδιαφορία ή και αδυναμία του Λειτουργού Εποπτείας που προτιμούσε την σιοπήν αντί να επικαλεσθεί το καταστατικό και τον κανονισμό και όρους υπηρεσίας των υπαλλήλων σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. (β) Η επιμονή του να κλείσει την φρουαρία που είχε πωλήσεις από € 5000 – € 8000 / εβδομάδα με κέρδος 20%, αδιαφορώντας για τον επηρεασμό των συμφερόντων της Εταιρείας δυσμενώς. (γ) Οδηγίες του προς τον Γραμματέα όπως μας έλεγε να μην εφαρμόζει τις οδηγίες της Επιτροπής. (δ) Η επιμονή του να δίδονται τα προϊόντα της Εταιρείας σε εμπόρους και όχι σε άλλες αγορές όπως Ξενοδοχεία, φρουαρίες κτλ όπως φαίνεται και στο 6ο σημείο των καθηκόντων και ευθυνών του Γραμματέα. (ε) Και τέλος η μεγάλη μου απορία. Ο προκάτοχος του έδωσε συγκατακρίματα στους οργανωτές της φρουαρίας και αυτός ήθελε να κλείσει.
2. Ενοικίαση αποθήκης με ψυγεία συντήρησης και ενοικιαστήριο έγγραφο για καταψύκτες και μάλιστα στην Αγγλική γλώσσα που κανένας μας δεν καταλάμβανε. Πληρωμές για μετατροπή των ψυγείων, χιλιάδων € ευρώ χωρίς αποφάσεις της Επιτροπής. Που είναι τα συμφέροντα της Εταιρείας;
3. Συμβάσεις. Βάσει του καταστατικού σελ.33 και 34 άρθρο 90 παράγραφος (1) (α) οι συμβάσεις που συνάπτονται από την Εταιρεία με ιδιώτες, υπογράφονται από την Επιτροπή και τον Γραμματέα. Έξι από τα 7 μέλη της Επιτροπής στη συνεδρίαση 02/05/2011 είχα άγνοια του εγγράφου και δεν έφερε την υπογραφή των. Είναι γνώστης η υπάλληλος του Γραφείου Πάφου του Συνεργατισμού.
4. Επίσης βάση του καταστατικού σελ. 27 άρθρο 72 παράγραφος (3) καθήκοντα του Συμβουλίου. Επειδή επιρεάζονται τα συμφέροντα της Εταιρείας δυσμενώς, προτίθεται να υποβάλω έκθεση στον Έφορο και να εισηγούμαι την διεξαγωγή έρευνας.
5. Κλοπή περίπου 10.000 κιβωτίων. Γιατί κάποιοι δεν θέλουν να γίνει καταγγελία στην Αστυνομία;
6. Πρακτικά. Βάσει του καταστατικού σελ. 18 και 34 πρέπει να περιγράφεται η σύντομος έκθεση περί όλων των συζητηθέντων θεμάτων ως και του τρόπου και του αποτελέσματος των ληφθέντων αποφάσεων, επίσης βάσει του καταστατικού πιστοποίησης αντιγράφων των καταχωρήσεων προς απόδειξη πιστών αντιγράφων της αρχικής καταχώσης. (καταστατικό σελ. 34 άρθρο 91)
7. Η κατάρευση της ΣΕΔΠΕΠ και της φρουαρίας οφείλεται και στους πιο πάνω λόγους. Συμπέρασμα. Ευθύνη φέρουν όλοι όσοι υπόσκαψαν τα συμφέροντα της Εταιρείας ή και πιθανόν να έχουν και προσωπικά συμφέροντα.

Μιχαλάκης Ταπακούδης, Μέλος της Επιτροπής.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ, ΕΙΣΒΟΛΗ, ΗΜΕΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

Στάυρος Μαυρέσις: Κατάγομαι από το χωριό Χλώρακα της Επαρχίας Πάφου. Κατατάχτηκα στο ΚΕΝ Πάφου στις 23 Ιουλίου 1973. Σειρά 55Β, Α.Σ.Μ 14699. Μετατέθηκα και υπηρετούσα στον 120 Λ.Β.Ο (Λόχος Βαρέων Οπλων) σαν σκοπευτής των ΠΑΟ στην Αθαλάσσα για έξι μήνες. Μετά ολόκληρος ο Λόχος μεταφέρθηκε στην Λακατάμια στο στρατόπεδο Παντελή Κατελλάρη. Στον 120 Λ.Β.Ο υπήρχαν

τα εξής όπλα:

ΠΑΟ 106 (Πυροβόλο Άνευ οπισθοδρομήσεως), Όλμοι 4,2, Φλογοβόλα, Ε.Ε (μικροί τηλεκατευθυνόμενοι πύραυλοι που εκτοξεύονται από αυτοκίνητα).

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το πρωί της Δευτέρας 15/7/74 ήμουν σκοπός στα πυρομαχικά 6-9 το πρωί. Φώναξα ένα νέο στρατιώτη το Νίκο Μιχαήλ Ευριππίδου από την Έμπα, να με αντικαταστήσει στην σκοπιά για να «βγω» στην αναφορά, θα ζητούσα 15νθήμερη άδεια. Η θητεία είχε γίνει 14 μήνες. Βγήκα στην αναφορά αλλά ο Διοικητής Ταγματάρχης ες' Ελλάδος Ορφανίδης Χρίστος δεν μου έδωσε άδεια. Πολύ φυσικό γιατί σε λίγο θα άρχιζε το πραξικόπημα. Ο Διοικητής μας ήταν μυημένος. Ξαναπήγα πίσω στην σκοπιά. Στις επτά και σαράντα κτύπησε συναγερμός στο στρατόπεδο. Όλοι έτρεχαν δεξιά - αριστερά. Σε λίγο ήρθαν στην αποθήκη πυρομαχικών όπου ήμουν σκοπός, 6 ΠΑΟ φορτωμένα πάνω στα λαντρόβερ με ένα ανθυπολοχαγό. Ρώτησα τι συμβαίνει και μου είπαν πως γίνεται άσκηση. Ένοιωσα ανακούφιση γιατί αφού ήμουν σκοπός δεν θα λάμβανα μέρος στην άσκηση. Άνοιξα την αποθήκη και φόρτωσαν πυρομαχικά, βλήματα, σφαίρες κλπ. Αμέσως ξεκίνησαν και με μεγάλη ταχύτητα τους είδα να βγαίνουν από την πύλη του στρατοπέδου. Μου μπήκαν «ψύλλοι στ' αυτιά» γιατί τα ΠΑΟ εθεωρούντο μυστικά όπλα και ουδέποτε τα βγάζαμε εκτός στρατοπέδου χωρίς να τα σκεπάσουμε προηγουμένως. Εξάλλου κυκλοφορούσαν και έντονες φήμες για πραξικόπημα. Δυστυχώς οι φόβοι μου επαληθεύτηκαν. Σε λίγα λεπτά ακούστηκαν εκρήξεις και ριπές αυτόματων όπλων. Ένας ανθυπολοχαγός ήρθε και μου έφερε ένα όπλο «Μπρεν» (τότε βγάzaμε τις σκοπιές με το «μαρτίνοι») και μου είπε να είμαι πολύ προσεχτικός και αν δω ύποπτες κινήσεις να μη διστάσω να πυροβολήσω.

Τέλειωσα την σκοπιά μου στις 9 το πρωί. Ήρθαν και με άλλαξαν. Στις 12 το μεσημέρι ο Διοικητής, μας κάλεσε όλους και μας ανέφερε ότι έγινε «Επανάσταση». Μας είπε να παραμείνουμε ήρεμοι και συνέστησε σε αυστηρό ύψος σε όσους θα πάνε κάτω στην Λευκωσία να μην προβούν σε οποιαδήποτε πράξη λεηλασίας. Στις 4 η ώρα το απόγευμα διαταχθήκαμε να είμαστε έτοιμοι για αναχώρηση, θα πηγαίναμε στην Αρχιεπισκοπή να αντικαταστήσουμε τους άλλους στρατιώτες των ΠΑΟ που είχαν πάει το πρωί. Μας είπαν πως η κατάσταση ήταν «υπό έλεγχο» και ότι δεν υπάρχουν «εστίες αντίστασης». Πράγματι ξεκινήσαμε 6 ΠΑΟ η ώρα 4 το απόγευμα. Νομίζαμε ότι πηγαίναμε εκδρομή. Σε λίγο άρχισαν να ακούγονται σποραδικοί πυροβολισμοί. Μπαίνοντας στην Λευκωσία δυνάμωναν. Εμείς πηγαίναμε ακάλυπτοι πάνω στα λαντρόβερ. Αρχισαν να μας πυροβολούν από τις πολυκατοικίες.

Σίγουρα όμως δεν ήθελαν να μας σκοτώσουν γιατί σημάδευαν δίπλα από τα αυτοκίνητα μας και μπροστά. Όχι πάνω μας. Διερωτήθηκα ποιοι ήταν αυτοί που μας πυροβολούσαν και πήρα την απάντηση από τον οδηγό του αυτοκινήτου, «Λυσσαριδικούς». Σε κάποια στιγμή οι πυροβολισμοί από πολυκατοικίες πύκνωσαν τόσο πολύ που ήταν αδύνατο να προχωρήσουμε. Αφήσαμε τα λαντρόβερ στην μέση του δρόμου και καλυφθήκαμε στο πρώτο σπίτι που βρήκαμε μπροστά μας. Στην αυλή του σπιτιού αυτού υπήρχαν πολλοί άνδρες των ΛΟΚ που πυροβολούσαν προς τις πολυκατοικίες. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι οι Λοκατζήδες αυτοί ήταν με κοντά παντελόνια, μπερέ και φουλάρι. Πυροβολούσαν χωρίς να προσπαθούν να είναι

καλυμμένοι. Ένας μάλιστα καθόταν πάνω στο «συμνητήρι» του σπιτιού.

Μείναμε εκεί περίπου 45 λεπτά καθηλωμένοι από την μάχη που διεξαγόταν. Μετά από συνεννόηση με τους Λοκατζήδες (μας κάλυψαν με καταιγιστικά πυρά) μπήκαμε στα λαντρόβερ και επιστρέψαμε πίσω στο στρατόπεδο. Το βράδυ μας έστειλαν ξανά κάτω στην Λευκωσία.

Περιπολούσαμε μέχρι η ώρα 12. Ακούγονταν σποραδικοί πυροβολισμοί. Ο συνάδερφος στρατιώτης Μούσκος Χρίστος (τώρα είναι αγνοούμενος) κρατούσε καλασνικόφ που έγραφε πάνω «Ποταμάρης» - (νομίζω ο Ποταμάρης ήταν Διοικητής της προεδρικής Φρουράς). Η ώρα δύο το πρωί επιστρέψαμε πίσω στο στρατόπεδο.

Την Τρίτη το πρωί μας ξύπνησαν (κοιμηθήκαμε μέσα στα λαντρόβερ με τα άρβυλα) και μας είπαν πως θα προχωρήσουμε προς το Τροόδος (υπήρχαν πληροφορίες πως ο Μακάριος ήταν εκεί). Ξεκινήσαμε 7 ΠΑΟ. Μαζί μας ενώθηκαν και πολλοί άλλοι στρατιώτες από άλλες μοίρες και στρατόπεδα. Υπήρχαν στην φάλαγγα και κανόνια. Προχωρούσαμε και κοντεύαμε προς το Τροόδος. Μπροστά μας υπήρχε ένα γεφύρι. Ακούστηκε μια εκκωφαντική έκρηξη και το γεφύρι ανατινάχτηκε. Κατεβήκαμε από τα λαντρόβερ και πήραμε θέσεις μάχης. Όμως δεν υπήρχε κανείς. (Αργότερα όταν βρισκόμουν στο Νοσοκομείο Κυπερούνας γνώρισα κάποιον που ήταν από αυτούς που νόταν ανανήκαν να γεφύρι. Μου είπε πως μας είδαν από μακριά. Στην αρχή σκέφτηκαν να μας αφήσουν να περάσουμε οι μισοί και μετά να το ανατινάξουν. Μετά όμως είδαν ότι ήμασταν πολλοί και φοβήθηκαν). Έτσι το ανατίναξαν για να μας καθυστερήσουν. Μετά απ' αυτό ξεκινήσαμε για την Πάφο. Μας προειδοποίησαν ότι μπορούσε να συναντήσουμε ενέδρα. Ήμασταν πολύ προσεκτικοί. Πολλές φορές ακούγαμε πυροβολισμούς από το μπροστινό μέρος της φάλαγγας (πολλοί στρατιώτες πυροβολούσαν στον αέρα) και νομιζόμενοι ότι πέσαμε σε ενέδρα, καταβίναμε από τα λαντρόβερ και παίρναμε θέσεις μάχης. Μετά από πολλές ταλαιπωρίες φτάσαμε στην Πάφο. Περάσαμε έξω από τον Πυροσβεστικό Σταθμό. Σταματήσαμε και μίλησα δύο λεπτά με τον αδελφό μου τον Μιχαήλ που υπηρετούσε εκεί. Προχωρήσαμε και πήγαμε στο ΚΕΝ Γεροσκήτους. Μείναμε όλο το βράδυ. Το πρωί μας ξύπνησαν και μας είπαν πως θα επιστρέψαμε στην Λευκωσία. Ετοιμαζόμαστε και ξαφνικά συνέβη κάτι τραγικό. Στο διπλανό λαντρόβερ ένας στρατιώτης του λόχου μας πήρε το όπλο του (ένα μπρεν) για να το τοποθετήσει στο αυτοκίνητο.

Κατά λάθος το άρπαξε από την σκανδάλη και τρεις σφαίρες έφυγαν και βρήκαν στην πλάτη ένα άλλο στρατιώτη. Έπεσε αμέσως νεκρός.

Τρομερή, απαίσια εμπειρία. Με καρδιά σφιγμένη ξεκινήσαμε για την Λευκωσία. Φτάσαμε κοντά στη «Πέτρα του Ρωμιού». Ο ήλιος έκαιγε. Βγάλαμε τα κράνη να πάρουμε λίγο αέρα. Αμέσως ο επί κεφαλής Αξιωματικός Υπολοχαγός Κων/νος Αργυρόπουλος (ήταν τόσο αυστηρός που τον φωνάζαμε ΕΣ -ΕΣ) σήκωσε το χέρι και σταμάτησε την φάλαγγα. Τράβηξε το πιστόλι που είχε στην μέση του και αφού το γύρισε προς το μέρος μας, μας είπε: «Βάλτε όλοι τα κράνη σας. Είμαστε τακτικός στρατός εμείς, δεν είμαστε αντάρτες». Συμμορφωθήκαμε όλοι αμέσως. Χωρίς προβλήματα φθάσαμε στο στρατόπεδο μας στη Λακατάμια.

ΠΟΛΕΜΟΣ-ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ

Οι διαταγές ήταν ρητές. Κοιμόμασταν δίπλα από τα ΠΑΟ, ντυμένοι και φορώντας τα άρβυλα. Οι φήμες για Τουρκική εισβολή ήταν έντονες. Ξημέρωνε Σάββατο 20 Ιουλίου 1974. Τρεις η ώρα χαράματα κυττά συναγερμός στο στρατόπεδο. Όλοι στο πόδι. Γίνεται χαμός. Σε δέκα λεπτά όλοι είναι έτοιμοι. Η διαταγή ήταν: Επτά ΠΑΟ να μεταβούν στο ΓΣΠ. Εκεί θα δοθούν νέες οδηγίες. Ένα από τα επτά ΠΑΟ ήταν και το δικό μας. Ξεκινήσαμε. Φτάσαμε στο ΓΣΠ. Εκεί υπήρχαν πολλά στρατιωτικά αυτοκίνητα γεμάτα με στρατιώτες, κανόνια, όλμους κλπ. Στις 4 η ώρα άρχισε να χαράζει κάπως το φως ενώ ψηλά στον ουρανό σε πολύ μεγάλο ύψος γυάλιζαν 2-3 αεροπλάνα. Μόλις διακρίνονταν. Ήταν Τουρκικά αναγνωριστικά. Σε λίγο ξεκίνησε η φάλαγγα. Δεν ξέραμε που πηγαίναμε. Στις πέντε παρά τέταρτο περνούσαμε έξω από το στρατόπεδο της ΕΛΔΥΚ. Επικρατούσε ησυχία. Το αμέσως επόμενο λεπτό άκουσα μια τρομακτική έκρηξη και πολυβολισμούς δίπλα μας αλλά και μέσα στο στρατόπεδο. Κοίταξα α-

μέσως πίσω. Το μόνο που είδα ήταν δυο αεροπλάνα (FANTOM) να ανυψώνονται με τρομερή ταχύτητα. (Όπως έμαθα μετά τα αεροπλάνα αυτά επειδή είναι υπερηχητικά δεν τα ακούς όταν έρχονται). Επικράτησε πανδαιμόνιο. Όλοι οι ελδικάριοι έτρεχαν δεξιά - αριστερά να καλυφθούν. Εμείς συνεχίσαμε χωρίς να σταματήσουμε.

Τα αεροπλάνα έρχονταν προς το μέρος μας αλλά σε πολύ μεγάλο ύψος. Έριχναν βόμβες αλλά έπεφταν μακριά από εμάς. Οι πιλότοι έβλεπαν μια μεγάλη φάλαγγα να κινείται και υπολόγιζαν ότι θα είχαμε αντιαεροπορικά όπλα και ότι θα τους κτυπούσαμε. Τι ειρωνεία! Που να ήξεραν ότι ολόκληρη η φάλαγγα είχε μόνο ένα πολυβόλο «τριαντάρι». Όταν είδαν πως δεν τους κτυπούσαμε ξεθάρρεψαν. Αρχισαν να μας κτυπούν ανελέητα. Εν τω μεταξύ φτάσαμε στο χωριό Κοντεμένος. Ο υπεύθυνος αξιωματικός των ΠΑΟ ήταν ο ανθυπολοχαγός Κάλβαρης Γεώργιος (τώρα είναι ψυχίατρος). Η διαταγή του ήταν: «Κατεβείτε από τα λα-ντρόβερ και καλυφθείτε όπου μπορείτε». Πετάχτηκα κάτω και πήγα στο πρώτο σπίτι που βρήκα δίπλα στο δρόμο. Δεν μπήκα μέσα. Έμεινα κολλημένος στο τοίχο. Δίπλα μου ο λοχίας ο Μιχαλάκης. Η αεροπορία σφυροκοπούσε την φάλαγγα. Σε μια στιγμή ακούω τρομερό θόρυβο ακριβώς από πάνω μας. Γύρισα το βλέμμα ψηλά. Ένα τουρκικό αεροπλάνο έκανε «βύθιση».

Το ύψος του ήταν ελάχιστα πιο ψηλά από ένα «στύλλο» της ηλεκτρικής. Ο πιλότος φαινόταν μέσα. Ο Μιχαλάκης ο λοχίας με άρπαξε από τον ώμο και πέσαμε και οι δύο κάτω στην γη, δίπλα στο τοίχο. Στα επόμενα 3-4 δευτερόλεπτα ακούστηκε η έκρηξη της βόμβας που έριξε το αεροπλάνο, νόμισα ότι έπεσε το σπίτι, θόρυβος τρομερός. Τ' αυτιά μου βούιζαν. Νόμισα πως θα σπάσουν. Δεν ένοιωσα όμως κάτι να με κτυπά. Δεν μίλησα. Σκέφτηκα μόνο, «γλιτώσαμε». Δεν πρόλαβα να τελειώσω την σκέψη μου και άρχισαν να πέφτουν από ψηλά χώματα, πέτρες και πολλή σκόνη που σκέπασε τα πάντα. Ήταν αυτά που βγήκαν από τον κρατήρα που άνοιξε η βόμβα. Το όπλο και το κράνος «έφυγαν» από πάνω μου, δεν έβλεπα τίποτε. Ορμήσαμε στα τυφλά με το λοχία να φύγουμε να μπούμε πιο μέσα στο χωριό, γιατί το σπίτι που είμαστε ήταν δίπλα από την φάλαγγα των αυτοκινήτων που ήταν ακινητοποιημένη. Πάνω στη σύγχυση μας δεν προσέξαμε ότι το σπίτι ήταν περιφραγμένο. Ξεσχίστηκαν τα ρούχα και έτρεχε αίμα από τα χέρια μας. Τελικά καταφέραμε να περάσουμε και αρχίσαμε να τρέχουμε με όση δύναμη έχουμε. Για να μπούμε στο χωριό έπρεπε να περάσουμε από ένα χωράφι. Ήμασταν στην μέση του χωραφιού όταν δυο αεροπλάνα έκαναν βύθιση για να βομβαρδίσουν ξανά, και ταυτοχρόνως πολυβολούσαν. Πέσαμε κάτω. Εκεί λειτουργεί ο παράγοντας «τύχη». Αν το αεροπλάνο περάσει από πάνω σου και πολυβολήσει, είσαι νεκρός. Αν όχι γλιτώσες. Ευτυχώς η τύχη ήταν μαζί μας. Οι σφαίρες από τους πολυβολισμούς πέρασαν 5-6 μέτρα μακριά μας.

Από ένα κοντινό σπίτι ακούσαμε τότε μια φωνή, «-υπάρχει κάποιος δίπλα σας και κοιτάξετε αν είναι ζωντανός-». Από την σύγχυση μας δεν είχαμε προσέξει ότι υπήρχε ένας στρατιώτης πεσμένος δίπλα μας σε απόσταση 5-6 μέτρων. Πήγα έρποντας κοντά του. Δυστυχώς ήταν νεκρός. Δυο σφαίρες του τρύπησαν το λαιμό. Μείναμε πεσμένοι στην γη για 5 - 10 λεπτά. Τα αεροπλάνα έφυγαν. Σηκωθήκαμε και προχωρήσαμε προς την φάλαγγα. Υπήρχαν παντού νεκροί και τραυματίες. Ακούγονταν φωνές πόνου και κραυγές αγωνίας. Μια γυναίκα φώναζε πως μέσα στο αυτοκίνητο που καιγόταν (ένα Morris 1100) βρισκόταν η γριά μητέρα της. Τρέξαμε να βοηθήσουμε. Δυστυχώς ήταν αργά. Η γριά κήκε ζωντανή μέσα στο αυτοκίνητο. Ήμουν δίπλα στον ανθυπολοχαγό τον Γιώργο Κάλβαρη ο οποίος μιλούσε στον ασύρματο με τον δεκανέα τον «Μακράσυκα» (έτσι τον φώναζαμε διότι καταγόταν από την Μακράσυκα, δεν θυμούμαι το όνομα του). Ξαφνικά εμφανίστηκαν από πάνω μας δυο αεροπλάνα. Πέσαμε κάτω. Έριξαν τις βόμβες και έφυγαν. Ο ασύρματος του δεκανέα σώπασε. Πήγαμε εκεί που βρισκόταν. Υπήρχε μόνο ένας μεγάλος κρατήρας. Μέχρι σήμερα δεν βρέθηκε τίποτε από τον δεκανέα. Η βόμβα έπεσε ακριβώς πάνω του. Αυτά τα έχω αναφέρει και στον πρόεδρο της επιτροπής αγνοουμένων. Μετά πήγαμε με τον Μιχαλάκη τον λοχία στο σπίτι που είμαστε εμείς όταν έπεσε η βόμβα. Μπροστά από το σπίτι βρισκόταν

έναν κρατήρα βάθους τεσσάρων μέτρων και πλάτους τριών μέτρων.

Σταθήκαμε κοντά στον τοίχο που βρισκόμασταν όταν έγινε ο βομβαρδισμός. Η απόσταση από τον κρατήρα ήταν πολύ -πολύ μικρή, 4-5 μέτρα περίπου. Οι λόγοι που επιζήσαμε ήταν δύο: α. Η βόμβα δεν ήταν «ναπάλμ». Αν ήταν θα μας έκαιε σίγουρα. β. Είμαστε πλάγια, και έτσι όλα τα βλήματα κύπησαν στην πρόσοψη του σπιτιού.

Ο ανθυπολοχαγός φώναζε να μαζευτούμε. Από το λόχο μας έλειπαν 5 άτομα. Δύο ήταν νεκροί και τρεις τραυματίες. Ανεβήκαμε στα αυτοκίνητα και συνεχίσαμε την πορεία. Μας αποκάλυψαν και τον τελικό προορισμό μας. Θα πηγαίναμε στην Κερύνεια να κτυπήσουμε τα τουρκικά πλοία με τα ΠΑΟ.

Μέχρι σήμερα δεν κατάφερα να μάθω, αν και προσπάθησα ποιος ήταν αυτός που έδωσε την διαταγή να μεταβεί μια μεγάλη φάλαγγα 60 αυτοκινήτων από την Λευκωσία στην Κερύνεια χωρίς να διαθέτει ούτε αεροπορική κάλυψη αλλά ούτε και αντιαεροπορική προστασία. Την στιγμή που γνώριζαν ότι θα μας κτυπούσε η τουρκική αεροπορία. Ποιος ήταν αυτός που μας έστειλε σαν πρόβαρα στην σφαγή; Συνεχίσαμε την πορεία μας με αρκετές τλαιπωρίες και τα μάτια μας συνεχώς να κοιτούν προς τον ουρανό μήπως και εμφανιστούν τουρκικά αεροπλάνα. Φτάσαμε έξω από την Κερύνεια το απόγευμα. Υπήρχε κάποιος μεγάλος πορτοκαλεύνας. Μπήκαμε κάτω από τις πορτοκαλιές να ξεκουραστούμε. Ένοιωθα ένα σφίξιμο στην καρδιά. Περισσότερο σκεφτόμουν τους δικούς μου παρά τον εαυτό μου. Νόμιζα πως ήταν ένα κακό όνειρο και ότι θα ξυπνούσα και όλα θα τελείωναν. Δεν θυμάμαι να φοβόμουν. Εκείνες τις στιγμές δεν προλαβαίνεις ούτε να φοβηθείς. Όλα εξελίσσονται με τρομακτική ταχύτητα. Βαθιά μέσα στην θάλασσα φαινόταν πολλά πλοία. Μέτρησα 14 - 16. Συνεχώς έριχναν βλήματα τα οποία αφού περνούσαν από πάνω μας κτυπούσαν πίσω μας που ήταν το βουνό, το οποίο καιγόταν ολόκληρο. Φωτιές και εκρήξεις. Η αεροπορία βομβάρδιζε κοντά στην παραλία. Έκανε τα πάντα στάκτη, γιατί εκεί θα γινόταν η απόβαση. Πίσω μας ήταν μια απέραντη φωτιά και μπροστά μας η αεροπορία και τα πλοία. «Πάμε προς το τέλος θα σκοτωθούμε» σκέφτηκα. «Δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής». Ήμερώματα 21^{ης} Ιουλίου 1974 ώρα τρεις το πρωί μας φωνάζουν χαμηλόφωνα να μπούμε στα αυτοκίνητα, «θα μπούμε στην Κερύνεια» μας είπαν.

Ανεβήκαμε όλοι στα αυτοκίνητα τα οποία κινούνταν με σβηστά φώτα. Μας είπαν πως δεν είχαν κατεβεί ακόμη οι Τούρκοι. Πολύ μεγάλο ψέμα. Όχι μόνο υπήρχαν Τούρκοι (όπως αποδείχτηκε εκ των υστέρων) αλλά είχαν φτιάξει και πολυβολεία. Όπως προχωρούσαμε στο δρόμο ξαφνικά αρχίσαμε να δεχόμαστε καταγιστικά πυρά από δύο κατευθύνσεις, από μπροστά και από πλάγια. Δημιουργήθηκε μια κόλαση. Πυροβολισμοί, φωνές, εκρήξεις συγκλονίζαν την περιοχή. Το δικό μας αυτοκίνητο ήταν το τελευταίο της φάλαγγας. (Αυτή η λεπτομέρεια ήταν που μου έσωσε την ζωή). Σε μια στιγμή γύρισα προς τον ουρανό. Επειδή ήταν νύκτα οι σφαίρες φαινόταν ολοκόκκινες να περνούσαν από πάνω μας και να σφυρίζουν δαιμονισμένα. Φώναξα με όση δύναμη είχα για να ακουστώ μέσα σε κείνο το πανδαιμόνιο, του γεμιστή να μου φέρι βλήματα και να τα τοποθετήσει στο ΠΑΟ. Έτσι κ' έγινε. Γύρισα την κάνη προς τα εκεί που έρχονταν οι σφαίρες και έριξα το πρώτο βλήμα. Τα αυτιά μου πήγαν να σπάσουν από τον εκκωφαντικό θόρυβο. Έριξα ακόμη δύο βλήματα. Ξαφνικά ένοιωσα το πόδι μου να τραντάζεται και να διπλώνεται στα δύο. Άρπαξα με τα δυο μου χέρια λίγο πιο πάνω από τον αστράγαλο. Γέμισα αίματα ενώ τα δάκτυλα μου άγγιζαν κάτι σκληρό. Ήταν το κόκαλο του ποδιού. Η σφαίρα ήτα «ντούμ-ντούμ». Εκεί που κύπησε στο κόκαλο ξαναεκράγηκε και γέμισε το πόδι μου με βλήματα. Οι πρώτες μου λέξεις ήταν : «Ρε λοχία εκόπηκεν το πόδι μου». Ο οδηγός του αυτοκινήτου έβαλε πιασινή και πήγε περίπου είκοσι μέτρα πιο πίσω. Με κατέβασαν από το αυτοκίνητο με πήραν στα χέρια τους και με τοποθέτησαν στην άκρη του δρόμου όπου υπήρχε ένα φορηγό αυτοκίνητο με τάνγκι απ' αυτά που μεταφέρουν νερό. Ακούμπησα πάνω στον τροχό του αυτοκινήτου αυτού.

Εν τω μεταξύ έχανα συνεχώς αίμα. Η μάχη συνεχιζόταν. Δίπλα μου ήταν ο Φανής από το Αργάκι Μόρφου (οδηγός) και ο Νίκος από την Γεράσα (γεμιστής). Ο Νίκος δυστυχώς όπως έμαθα

μετά έχασε τα λογικά του. Υπήρχε και κάποιος υπολοχαγός που δεν ήταν του λόχου μας. Του είπα «χάνω συνέχεια αίμα και αρχίζω να ζαλλίζομαι». Μου ανέφερε πως ο ίδιος δεν μπορούσε να κάνει κάτι και ότι σε απόσταση 6-7 μέτρων ήταν κάποιος αντισυμβαταρχής.

Φώναξα τότε με όση δύναμη είχα για να ακουστώ «κύριε αντισυμβαταρχά, κύριε αντισυμβαταρχά». Με άκουσε και ήρθε κοντά μου. Κρατούσε πιστόλι στο χέρι του. Του είπα ότι τραυματίστηκα και ότι χάνω συνεχώς αίμα. Η απάντησή του με εξέπληξε. «Δεν μπορούμε να μεταφέρουμε ένα - ένα, άσε να τραυματιστούν και άλλοι» μου είπε. Έμεινα εκεί, δεν μπορούσα να κάνω και διαφορετικά. Σε λίγο έφεραν ακόμη τέσσερις τραυματίες. Η μάχη συνεχιζόταν με αμείωτη ένταση. Ένα λαντρόβερ πλησίον μου άρπαξαν όπως έπαιζαν - όπως και μας έριξαν μέσα. Μας απομάκρυναν. Μέσα στην ατυχία μας φανήκαμε τυχεροί. Όσοι τραυματίστηκαν στα μπροστινά αυτοκίνητα και δεν μπόρεσαν να τους απομακρύνουν, οι Τούρκοι τους σκότωσαν. Ήταν η δεύτερη μέρα της εισβολής και οι Τούρκοι προσπαθούσαν απεγνωσμένα να δημιουργήσουν προγεφύρωμα. Δεν έπαιρναν αιχμαλώτους και δη τραυματίες. Με μετέφεραν στην Μόρφου. Μου έδωσαν πολύ πρόχειρα την πληγή. Έμεινα εκεί τέσσερις μέρες. Η κατάσταση μου χειροτέρευε. Έπρεπε να εγχειριστώ επείγοντως. Δεν υπήρχαν όμως τα κατάλληλα μέσα, έπρεπε να μεταφερθώ στο νοσοκομείο Λευκωσίας. Πώς όμως; Οι μάχες συνεχίζονταν και υπήρχαν τουρκικά αεροπλάνα παντού. Όμως η κατάσταση μου χειροτέρευε. Έτσι αποφασίστηκε η μεταφορά μου με ασθενοφόρο. Ξεκινήσαμε πρώι. Στην οροφή του ασθενοφόρου υπήρχε ένας μεγάλος κόκκινος σταυρός. Ήμουν μόνος μου με τον οδηγό. Στο δρόμο συναντήσαμε τουρκικά αεροπλάνα. Ευτυχώς δεν μας πολυβόλησαν. Σε μερικές περιπτώσεις όταν εμφανίζονταν αεροπλάνα ο οδηγός φοβούμενος έκρυβε το ασθενοφόρο κάτω από δένδρα. Τελικά μετά από πολλές τλαιπωρίες φτάσαμε στο Νοσοκομείο Λευκωσίας.

Με έβαλαν αμέσως στο χειρουργείο. Μου έκαναν εγχείρηση οι γιατροί κ.κ. Πελίδης και Κετώνης. Με προετοίμασαν ψυχολογικά λέγοντας μου ότι το κόκαλο διαλύθηκε και ότι ίσως χρειαστεί να μου αποκόψουν μέρος του ποδιού μου. Ήμουν σε πολύ άσχημη ψυχολογική κατάσταση. Δεν μπορούσα να συμβιβαστώ με την προοπτική του ακρωτηριασμού. Αρνήθηκα να το δεκτώ. Του είπα να κάνουν ότι μπορούν αλλά να μην προχωρήσουν σε οτιδήποτε άλλο χωρίς την συγκατάθεση μου. Πολλές φορές όταν έβγαινα από το χειρουργείο, (σχεδόν καθημερινά με έπαιρναν για καθαρισμό της πληγής) κοίταζα αν είχα και τα δύο μου πόδια. Στο νοσοκομείο ήταν και οι χωριανές μου νοσοκόμες Ανδρούλλα Φιλίππου (Κύριλλου), Μαριάννα Βάσου (Θεμής), Μάρω Αλεξάνδρου (Μακρή) και Χρυστάλλα Χριστοδούλου (Τσόυλου). Στις 15/8/1974 άρχισε η δεύτερη φάση της εισβολής. Ήμουν στο τρίτο όροφο του νοσοκομείου Λευκωσίας. Έβλεπα τα αεροπλάνα από το παράθυρο να βομβαρδίζουν τη Λευκωσία.

Οι βόμβες μόλις τις έριχναν τα αεροπλάνα, γυάλιζαν στον ουρανό από το φως του ήλιου. Μαύροι καπνοί υψώνονταν παντού. Δόθηκαν οδηγίες να μετακινηθούν όλοι οι τραυματίες σε άλλους χώρους. Μας κατέβασαν με φορεία και μας έβαλαν σε ένα ασθενοφόρο. Ήμασταν έξι άτομα όλοι με τα πόδια μας τοποθετημένα στο γύψο. Ούτε ξέραμε που θα μας έπαιρναν. Σε μια στιγμή ενώ βρισκόμασταν στο προαύλιο του νοσοκομείου μέσα στο ασθενοφόρο δύο Τουρκικά αεροπλάνα έκαναν «βύθιση». Ο οδηγός του ασθενοφόρου φώναξε: «Παναγία μου, εν' να πολυβολήσουν» και έτρεξε προς το νοσοκομείο. Εμείς μείναμε στο αυτοκίνητο αφού κανένας δεν μπορούσε να κινηθεί. Βάζαμε συνεχώς τον σταυρό μας παρακαλώντας την Παναγία να μας σώσει. Ευτυχώς τα αεροπλάνα δεν πολυβόλησαν. Σε λίγο επέστρεψε ο οδηγός και ξεκινήσαμε. Μετά από πολλές τλαιπωρίες (οι μάχες συνεχίζονταν στην Λευκωσία και η αεροπορία βομβάρδιζε συνεχώς), φτάσαμε το απόγευμα στον Αμianto. Εκεί υπήρχε ένα πρόχειρο νοσοκομείο. Ήταν μεγάλη ησυχία. Ούτε πως υπήρχε πόλεμος. Μείναμε εκεί δύο βράδια. Το τρίτο βράδυ το πόδι μου αιμορραγούσε συνεχώς. Με μετακίνησαν στο σανατόριο Κυπερούνας. Με περιποιήθηκαν Έλληνες γιατροί. Ένας απ' αυτούς μόλις είδε το κόκαλο που εξείχε από την πληγή είπε αστεειόμενος «αυτά είναι τα κόκαλα των Ελλήνων τα ιερά».

Έμεινα περίπου 15 ημέρες και με μετέφεραν ξανά στην Λευκωσία. Μια μέρα ενώ ήμουν στο χειρουργείο έφεραν τραυματία τον κ. Βάσο Λυσσαρίδη. Ήταν η μέρα που έγινε η απόπειρα δολοφονίας εναντίον του και σκοτώθηκε ο Δώρος Λοΐζου.

Κάποιον άλλο που έφεραν τραυματία ήταν ο κ. Λόπτας (νομίζω ήταν Λοχαγός). Ενώ οι γιατροί του συνέστησαν να παραμείνει στο Νοσοκομείο αυτός αρνήθηκε. Ζήτησε να τον περιθάψουν πρόχειρα και να φύγει. Είπε στους γιατρούς: «Δεν μπορώ εγώ να είμαι στο Νοσοκομείο και οι στρατιώτες μου να πολεμούν». Μου έκανε τρομερή εντύπωση.

Εκεί με επισκέφτηκαν η μητέρα μου και τα αδέρφια μου Ανδρέας και Μιχάλης. Ο πατέρας μου ήταν άρρωστος και δεν μπόρεσε να 'ρθεί. Τα αδέρφια μου, μου είπαν ότι ήταν καλύτερα να πάω στην Λεμεσό στην κλινική του γιατρού Κυριάκου Π/Γεωργίου από την Κισσόνεργα που ήταν ειδικός τραυματιολόγος. Σε λίγες μέρες πήγα στο χωριό. Κυκλοφορούσα με «βασταρκές». Επισκέφτηκα μετά τον γιατρό. Με εξέτασε και μου είπε πως θα κάνει ότι μπορεί για να μου σώσει το πόδι. Χρησιμοποίησε διάφορες μεθόδους. Καμιά όμως δεν πετύχαινε. Επί οκτώ μήνες δεν «έθρεφε» το κόκαλο. Στο τέλος έκανε κάτι που για την εποχή εκείνη θεωρείτο «πρωτοποριακό».

Μου έκανε ταυτόχρονα δύο εγχειρήσεις. Μία στο πλευρό από όπου πήρε μόσχυμα (μου αφαίρεσε κόκαλο) και μια στο πόδι όπου έκανε την μεταμόσχευση του κόκαλου. Αν δεν πετύχαινε ούτε αυτό δεν έμενε άλλη επιλογή. Ευτυχώς με την βοήθεια του θεού όλα πήγαν καλά. Η εγχείρηση πέτυχε και το μόσχυμα «έπιασε». Έτσι «γλίτωσα» το πόδι μου. Πολλές φορές όταν σκέφτομαι όλα αυτά νοιώθω περίεργα. Πολύ περίεργα. Νομίζω πως είναι όνειρο και ότι δεν είμαι εγώ που έζησα αυτή την περιπέτεια, αλλά κάποιος άλλος. Προσπαθώ να μην τα θυμούμαι. Χρειάστηκε μεγάλος αγώνας να πείσω τον εαυτό μου να ξαναφέρει στην σκέψη του αυτές τις άσχημες εμπειρίες. Ευτυχώς όμως «Τέλος καλό, όλα καλά»... Ιανουάριος 2005

Υ.Γ. Στις 14/4/2007 θυμήθηκα τον στρατιώτη που σκοτώθηκε στον Κοντεμένο. Ήταν ο Ανδρέας Κυριάκου, δεκανέας από την Μακράσυκα.

CHRISTAKIS ANASTASIOU
OIKODOMIKES ERGASIES LTD
SWIMMING POOL & SPA
Tel: 99456950 - Fax: 26222778
Email: anastasiou@yahoo.com
Agiou Prodromou 5, Maison: 4
Emba, Paphos 8250

SAIN GIORGIO, NEO CAFÉ – SNACK BAR
Νέο κέντρο αναψυχής λειτουργεί υπό τη διεύθυνση των αδελφών Αντώνη και Σάββα Αντονέσκου, παρα την εκκλησία Αγίου Γεωργίου στη Χλώρακα. Μέσα σε μια τεράστια καταπράσινη αυλή υπό τη δροσιά της θάλασσας, με μεγάλες οθόνες τηλεοράσεων, ξεκίνησε τις εργασίες από την 1η του μήνα Ιουνίου και λειτουργεί όλες τις ώρες της ημέρας και της νύχτας.

SAVVAS A.N. SAVVAS

Electrician LTD - tel.99950782

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ & ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΜΕΣΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Tel. 99950782

FOR SAFE ELECTRIC

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η σκιά.

Σε ένα Δρομο που οδηγει σε μια κατασκήνωση λέγεται ότι πλαναται σαν ισκίος ένα φάντασμα, το οποίο όλοι αποκαλούν "η σκιά". Πρίν απο αρκετα χρόνια είχε συμβεί ένα ατύχημα με παιδιά που επέστρεφαν απο την καλοκαιρινή τους κατασκήνωση. Το λεωφορείο ανετράπη σε μία χαράδρα διπλα στην κατασκήνωση και τα παιδιά εγκλωβίστικαν. Οι διασώστες έσωσαν τα περισσότερα παιδιά αλλα άφησαν ένα το οποίο νόμισαν σά νεκρό και επειδή έβαλαν ως πρωτεραιότητα την ασφάλεια των επιζώντων έβγαλαν πρώτα τα παιδιά που ήταν ζωντανά. Όμως το παιδι που άφησαν πίσω τους ήταν ζωντανό και συνήλθε λίγα δευτερόλεπτα πρίν πεθάνει. Λένε λοιπόν πως πρίν πεθάνει καταράστηκε την κατασκήνωση

Ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος και οι Ιππότες της Κολάσεως.

Το 1930 ο Χάους Χόφερ ήταν μέλος της γερμανικής πρεσβείας στο Τόκιο, ο οποίος είχε εκπληκτικές γνώσεις για τη γιαπωνέζικη παράδοση και ήταν μέλος της Εταιρείας του Πράσινου Δράκου, μιας μυστικής γιαπωνέζικης πολιτικής ομάδας με εχθρικές διαθέσεις προς τη Δύση. Στη διάρκεια του 1ου Παγκοσμίου Πολέμου υπήρξε στρατηγός με διορατικές και πολλές φορές προφητικές ικανότητες. Μετά τον πόλεμο έγινε επιστήμονας με έντονο ενδιαφέρον στη μαγεία, τον αποκρυφισμό, ενώ υπήρξε και ένας απ' τους ιδρυτές του μυστικού και αποκρυφιστικού Τάγματος της Θούλης που τα μέλη του πίστευαν ότι είχαν άμεση σχέση και σύνδεση με τον χαμένο πολιτισμό της Ατλαντίδας. Ο Χάους Χόφερ αν και χαρακτήριζε τον Χίτλερ σαν ημιμαθή και ασήμαντο άτομο, τον θεωρούσε όμως ιδιαίτερα πολύτιμο για το Τάγμα της Θούλης γιατί μέσω αυτού και της εξουσίας του, οι μάζες των Γερμανών θα εμποτίζονταν με μια ισχυρή αποκρυφιστική ενέργεια και θα περνούσε σ' αυτήν το αρχέτυπο της Άριας ανωτερότητας. Έτσι το 1920 ο Χίτλερ προσχωρεί στο Τάγμα της Θούλης. Ο Χάους Χόφερ ήταν αυτός που επέβαλε στον Χίτλερ τη σβάστικα σαν σύμβολο των Ναζί. Ο Χάους Χόφερ ήξερε και παραδεχόταν ότι η Γερμανία θα έχανε τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, και προέβλεψε έναν 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο κατά τον οποίο μια τελείως διαφορετική Γερμανία θα αποτελεί μέλος ενός διεθνούς συνασπισμού, ο οποίος όμως θα είναι ανήμπορος να αντισταθεί μπροστά στα υπέρ-όπλα μιας απόκρυφης στρατιάς των «Ιπποτών της Κολάσεως». Ένα χάος θα επικρατήσει μέσα στο οποίο κανείς δεν θα ξέρει από πού θα έρθει το επόμενο χτύπημα, ο επόμενος καμικάζι.

Τα τηγανισμένα ψάρια.

Τον καιρό που είχαν ζώσει την Πόλη οι τούρκοι, ένας καλόγερος ετηγάνιζε εφτά ψάρια στο τηγάνι. Τα είχε τηγανίσει από τη μια μεριά, κι ό,τι ήταν να τα γυρίσει από την άλλη, έρχεται ένας και του λέει πως πήραν οι τούρκοι την Πόλη. "Ποτέ δεν θα πατήσουν την Πόλη οι τούρκοι" λέγει ο καλόγερος. "Τότε θα το πιστέψω αυτό, αν αυτά τα ψάρια τα τηγανισμένα ζωντανέψουν!" Δεν απόσωσε στο λόγο, και τα ψάρια πήδησαν από το τηγάνι ζωντανά κι πέσαν σ' ένα νερό εκεί κοντά. Και είναι ως τα σήμερα τα ζωντανεμένα εκείνα ψάρια στο Μπαλουκλί, και θα βρίσκονται εκεί μισοτηγανισμένα και ζωντανά, ως να έρθει η ώρα να πάρομε την Πόλη. Τότε λεν πως θα ρθει ένας άλλος καλόγερος να τ' αποτηγανίσει.

Μια πραγματική ιστορία.

Ήταν μια φορά στις ΗΠΑ ένας άνεργος που έψαχνε για δουλειά. Πήγε, λοιπόν στη microsoft και ζήτησε να τον προσλάβουν ως καθαριστή. Ο προϊστάμενος, τον έβαλε να κάνει μια μικρή επίδειξη των ικανοτήτων του και τα πήγε καλά.

Κατόπιν του πήρε τη συνηθισμένη συνέντευξη και αφού έμεινε απόλυτα ικανοποιημένος του είπε:

-Με μεγάλη μας τιμή σας ανακοινώνουμε ότι η Microsoft είναι πρόθυμη να σας προσλάβει. Δώστε μας το email σας για να σας στείλουμε ένα έντυπο να συμπληρώσετε και να σας πούμε πότε και πού θα πρέπει να παρουσιαστείτε.

-Αχ, ξέρετε δεν έχω υπολογιστή στο σπίτι μου και φυσικά ούτε και email.

-Τι! Δεν έχετε email κι έχετε το θράσος να ζητάτε εργασία στη Microsoft!!!! Αν δεν έχετε email κύριε για τη Microsoft δεν υπάρχουντε.

Απελπισμένος ο άνθρωπος φεύγει. Στη τσέπη του είχε μόνο 10 δολάρια. Πήγε λοιπόν στο σουπερ μάρκετ και αγόρασε ένα καφάσι με 10 κιλά ντομάτες. Αφού γύρισε από σπίτι σε σπίτι πούλησε τις ντομάτες και διπλασίασε το κεφάλαιο. Αφού επανέλαβε το αυτό άλλες τρεις φορές έφτασε τα 160 δολάρια. Σκέφτηκε λοιπόν ότι έτσι θα μπορούσε να βγάλει το ψωμί του και έκανε κάθε μέρα αυτή τη δουλειά. Σηκωνόταν όλο και πιο νωρίς το πρωί και επέστρεφε όλο και πιο αργά πολλαπλασιάζοντας συνεχώς το κεφάλαιό του. Κάποια στιγμή αγόρασε καρότσι, αργότερα φορτηγό μέχρι που έφτασε να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους φαρτέμπορους των ΗΠΑ. Αποφασίζει, λοιπόν, να κάνει μια ασφάλεια ζωής γι αυτόν και την οικογένειά του. Πάει λοιπόν σε έναν ασφαλιστή και αφού συμφώνησαν του λέει ο ασφαλιστής:

-Δώστε μου το email σας να σας στείλω τα έγγραφα που θα συμπληρώσετε.

-Α, ξέρετε, δεν έχω email.

-Δεν έχετε email; Καλά έχετε χτίσει μια ολόκληρη αυτοκρατορία και δεν έχετε email; Αναρωτιέμαι τι θα ήσασταν σήμερα αν είχατε και email.

-Καθαριστής στη Microsoft, του απαντάει.

Τοπωνύμια, το ψηλό λιθάρι.

Τρεις ανδρειωμένοι ρίχνανε το λιθάρι στο Καμάρι. Λέει ο ένας στους άλλονους:

- Θέλτε να ριζούμε το λιθάρι; Ελάτε να πετάξουμε το λιθάρι και να ιδούμε ποιος θα προσπεράσει τον άλλονε...

Εδεχτήκανε οι άλλοι αντρειωμένοι. Πιάνει ο πρώτος το Ψηλό Λιθάρι και το ρίχνει και με την πρώτη το πέταξε ως του Ζούγγρα. Ο δεύτερος το πέταξε ως την Τσουόκα και ο άλλος ως εκεί που είναι τώρα.

Ηθέλανε να το πάνε ως την κορφή του Γέρου. Μα οι αντρειωμένοι αποστάσανε και δεν είχανε ανάσα να το ξαναρίξουνε. Κι έτσι τ' αφήκανε εκεί που ναι τώρα. Το Ψηλό Λιθάρι βρίσκεται βορινά από τα Τρικάλα, δεξιά στο δρόμο καθώς πάμε από τα Τρικάλα στην Καρυά. Είναι ένας βράχος θεόρατος, πάνου από είκοσι μέτρα ψηλός και καμιά δεκαπενταριά μέτρα χοντρός και φαίνεται από τρεις ώρες μακριά. Από το καμάρι που το 'ριχναν ως εκεί που βρίσκεται τώρα, είναι ωρών δρόμος

Το θέατρο της Χλώρακας Μουσείο τέχνης και πολιτισμού: Ο πολιτισμός δημιουργείται και παράγεται από τους ανθρώπους. Τον έχουμε συνέχεια δίπλα μας, είναι η γλώσσα μας, η θρησκεία μας, η συμπεριφορά μας, τα ήθη και τα έθιμα μας. Είναι ο τρόπος με τον οποίο οι πολίτες ζουν και συμπεριφέρονται.

Ο πολιτισμός παράγεται απο ορισμένους και όχι από πολλούς. Είναι συνήθως δυσκολο αυτοί να αναδειχτούν, κάποτε αυτό όμως συμβαίνει και οι άλλοι άνθρωποι πρέπει να τους τιμούν.

Στη Χλώρακα επιτέλους τελείωσε το κτίσιμο του Θεάτρου και παραδόθηκαν τα κλειδιά στον εμπνευστή του έργου που με κόπο και επιμονή, παρά την αντίδραση των ως συνήθως αντιρρησιών, αυτό το σπουδαίο εργο, το θέατρο της Χλώρακας ένα Μουσείο τέχνης και πολιτισμού, παρεδόθη επιτέλους στο κοινό.

Είναι τα θέατρα χώροι από τους οποίους οι άνθρωποι διδάσκονται ευκολότερα παρά στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, ή από τα βιβλία. Από τα αρχαία χρόνια παρατηρούμε σε χώρες με ανεπτυγμένο πολιτισμό να ανεγείρονται πολλά θέατρα, που μέσα από αυτά οι ηθοποιοί δίδασκαν γράμματα και πολιτισμό. Διότι τα θέατρα είναι χρήσιμα για την εκπαίδευση, την διασκέδαση, την ενημέρωση. Είναι πολιτιστικά εργαλεία που μέσω τους γίνεται η μετάδοση της γνώσης και της τέχνης του λόγου στο ευρύ κοινό.

Είναι για αυτούς τους λόγους που στη Χλώρακα το θέατρο είναι χρήσιμο, είναι έργο με μεγάλη πνευματική και πολιτιστική αξία. Ένας χώρος πολιτιστικός που κατατάσσει την Χλώρακα ως πνευματική κοινότητα, ως χωριό των γραμμάτων και της τέχνης, ένα στολίδι που θα δώσει τα μέγιστα στην κοινωνία, ένας ενεργός χώρος παραγωγής και μετάδοσης κριτικής και χρήσιμης σκέψης.

1^η παράσταση στο θέατρο της Χλώρακας. Την Τετάρτη 8 Ιουνίου, λειτούργησε για πρώτη φορά το Θέατρο της Χλώρακας με παρουσίαση από τους μαθητές του νηπιαγωγείου Χλώρακας - Λέμπας και φρονιτήδι της διευθύντριας δασκάλας Κούλας Χριστοδούλου Δημητριάδου και το προσωπικού του νηπιαγωγείου, παράστασης με τίτλο «η Χλώρακα του χτες και του σήμερα». Σε ένα έργο

με Σεναριογράφο την Άντρη Κωμοδρόμου και υπεύθυνους παραγωγής την Έλλη Χριστοφή Χ΄ Κυριάκου και την Χρίστια Πολυκάρπου, οι μικροί ηθοποιοί έστρεψαν τους θεατές πίσω στα παλιά, τους μεγάλους που όταν ήσαν οι ίδιοι παιδιά οι τόποι ήσαν διαφορετικοί και η ζωή άλλωσπως. Που με αυτό τον τρόπο έμαθαν οι μαθητές για τον παλιό τρόπο ζωής, και οι μεγάλοι νοστάλγησαν τα δύσκολα αλλά ωραία χρόνια της εποχής εκείνης.

Ήταν μια σκέψη -οπως μας δήλωσε η διευθύντρια-, που θέλοντας να φέρουν τα παιδιά κοντά στο φυσικό και Κοινωνικό περιβάλλον ωστε να γνωρίσουν τον παλιό τρόπο του χτες και να τον συγκρίνουν με το σήμερα και θέτοντας στόχο υπό έμφαση πολιτισμός και περιβάλλον, ολοκλήρωσαν την προσπάθεια αυτή με την υλοποίηση της εκδήλωσης στον ωραίο χώρο του θεάτρου της Χλώρακας που ευρίσκεται δίπλα της παλιάς Βρύσης του χωριού.

Την παράσταση προλόγισε η διευθύντρια Κούλα Χριστοδούλου Δημητριάδου η οποία σε μια σύντομη αλλά περιεκτική ομιλία, είπε μεταξύ άλλων:

"Προσπαθήσαμε να φέρουμε τα παιδιά κοντά στο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον της κοινότητας μας, Χλώρακας, γνωρίζοντας τον τρόπο ζωής παλιότερα και σήμερα. Επιδίωξη μας να δημιουργήσουμε στάσεις σεβασμού προς το περιβάλλον και την παράδοση του τόπου μας με την απόκτηση των απαιτούμενων γνώσεων.

Αυτή η προσπάθεια ολοκληρώνεται σήμερα με τον καλύτερο τρόπο, με την υλοποίηση αυτής της εκδήλωσης στον ωραίο χώρο που βρισκόμαστε που αναδεικνύει την αναπαλαιωμένη βρύση του χωριού.

Αυτή η βρύση έδωσε κυριολεκτικά ζωή με το νερό της. Αυτή η ίδια βρύση θα δώσει και μεταφορικά ζωή με τα ζώντα στοιχεία της παράδοσης μας που ζωογονούν και διαμορφώνουν τον Κύπριο και Έλληνα του σήμερα και του αύριο. Ιδιαίτερα στην εποχή μας δεν πρέπει να αγνοούμε τη σημασία που έχει για κάθε λαό η διάσωση της εθνικής του ταυτότητας.

Τίποτα δεν δημιουργείται από το μηδέν, τα πάντα είναι μια συνέχεια. Όπως είπε ο Σεφέρης σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν σβήνει κανείς αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον. Η σωστή αξιοποίηση της παράδοσης ως αστείρευτης πηγής πλούτου, ικανοποιεί και την ανάγκη μας να κατανοήσουμε ποιοι είμαστε ως κληροδοτήματα. Έτσι θα κρατιόμαστε γερά από τις ρίζες μας θα ικανοποιούμε τις σύγχρονες ανάγκες μας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθετεί τη διάσωση και ανάδειξη της πολιτισμικής φυσιογνωμίας κάθε λαού και μέσα από ευρωπαϊκά προγράμματα σε μια προσπάθεια να αποτρέψει την παγκοσμιοποίηση που αποπροσανατολίζει και αλλοτριώνει τον άνθρωπο, τον αφομοιώνει και τον καθυποτάσσει πολιτισμικά οικονομικά, κοινωνικά.

Ορθά λέχθηκε ότι το δέντρο που δεν έχει ρίζες δεν μπορεί να κάνει καρπό. Κι εμείς φυτεύουμε τωρα τον σπόρο που θα βγάλει ρίζες για να μπορεί μελλοντικά να καρποφορήσει."

Επίσης την παράσταση προλόγισε και καλωσόρισε τον κοσμο η πρόεδρος των γονέων Βάσια Ιωάννου. Ακολούθησε προβολή φωτογραφιών του χτες και του σήμερα που παρίσταναν παλιούς τόπους και ανθρώπους οπως και σημερινούς, ήταν μια παραγωγή της Δασκάλας Έλλης Χριστοφή Χ΄ Κυριάκου, με υλικό που προμηθεύτηκε απο το αρχείο της εφημερίδας της Χλώρακας. Ιδιαίτερα καλή παρουσίαση είχαν τα μικρότερα παιδιά του κοινοτικού νηπιαγωγείου με τη δασκάλας Ελένη Παπάκυριακου

που με τη χάρη και ενθουσιασμό καλωσόρισαν με ένα δικό τους ξεχωριστό και χαρούμενο τρόπο το κοινό των θεατών. Στο τέλος της παράστασης ο Κοινοτάρχης Ανδρέας Μαυρέσης συνεχάρη θερμά όλους τους συντελεστές.

Ήταν μια επιτυχής παράσταση που -στόχο είχε με τα μηνύματα που θα εκπέμψει να φυτευτούν καινούργιοι σπόροι που θα βγάλουν ρίζες, και θα μεγαλώσουν, και μελλοντικά να αποδώσουν καρπούς-, όπως δήλωσε εμφαντικά αναμεταξύ άλλων στην ομιλία της η διευθύντρια Κούλα Χριστοδούλου.

Την επόμενη μέρα η ίδια παράσταση επαναλήφθηκε με τα παιδιά των άλλων τάξεων Α2 και Α3 με υπεύθυνες νηπιαγωγούς τις Τζοβάνια Πούρου και Δέσποινα Παναρέτου, ήταν και αυτή εξαιρετικά καλοπαιγμένη που οπώς και η προηγούμενη, ενθουσίασε τους γονείς και τους άλλους καλεσμένους παρευρισκομένους.

Στην πρώτη μουσικοχορευτική παράσταση που δόθηκε στο θέατρο της Χλώρακας από το Νηπιαγωγείο της κοινότητας, η δασκάλα Έλλη Χριστοφή χ" Κυριάκου απήγγειλε το νοσταλγικό ωραιότατο ποίημα του Νίκου Πενταρά, «Ηλιοβασίλεμα» το οποίο και σας μεταφέρουμε: Το Φως ηλιοβασίλεμα κινά για τ' ακρογιάλι ανάμεσα στο κίτρινο

ποτάμι των μαργαρίτων. Σκυλί κατάμαυρο ξαφνιάζεται και φοβισμένο τρέχει να κρυφτεί μες στ' αγριόχορτα. Μια γέρικη γελάδα στον Κοκκινόκαμπο που βόσκει ξεχασμένη εκεί απ' τον παλιό καιρό σηκώνει ...το κεφάλι της και το κοιτάζει αδιάφορη μ' εκείνα τα μεγάλα, τα υγρά τα μάτια της μασουλίζοντας αμέριμνη. Ο Κκόλας, άνδρας πρωτινός, πλάι στον άλλοτε αγροτικό μα τώρα πολυσύχναστο τουριστικό δρόμο Κάτω Πάφου - Κόλπου Κοραλλίων σταυροκοπιέται πριν επιχειρήσει να περάσει απέναντι. Βρέθηκαν αργυρώνητοι πολλοί, χωρίς συνείδηση, που ξεπουλήσανε τη γη μας... Φωνή λυπητερή, σαν χαμοπέδικας κελάδημα, ακούγεται μεσ' απ' το κίτρινο ποτάμι των μαργαρίτων: «Από του Χλώρακα την πετρογή ξεφύτρωσα Την εποχή των επιχωματώσεων και των μαγκανοπήγαδων Τότες που τα χωράφια μας αντί νερό για να καρπίσουν Ρούφαγαν στάλα στάλα των ιδρώτα των γονιών μας. Περπάτησα ξυπόλυτος στο Μέλανο τρύπησαν τις γυμνές πατούσες μου τριβόλια χόρτασα μ' ένα ξεροκόμματο ψωμί ξεδίψασα στο Καμαρούδι σκαρφάλωσα στις τριμιθές κολύμπησα στο Δήμμα και στα Ροδαφίνια. Από του Χλώρακα την πετρογή ξεφύτρωσα πλάι στην τριμιθιά, τη χαρουπιά και τη βελανιδιά πλάι στη ροδοδάφνη, τη μυρσινιά και την αγριελιά που τώρα ψάχνω να τις βρω μ' αντί γι' αυτές βρίσκω στη θέση τους τσιμέντο στιβαγμένο...»

Ηλιοβασίλεμα το Φως μ' ένα στεφάνι μαργαρίτες στο κεφάλι ξαπλώνει στο μενεξεδί χαλί των αθανάτων στ' ακρογιάλι και δακρυσμένο συλλογίζεται τους αργυρώνητους.

«Η Πάφος και ο κόσμος της».

Την Τετάρτη 29 Ιουνίου 2011 έγινε η δεύτερη παρουσίαση της τηλεοπτικής παραγωγής του Παπασταυρου Λεωνίδα του δευτέρου Μέρους του Ντοκιμαντέρ «Η Πάφος και ο κόσμος της» στην αίθουσα Κηποθέατρου Πάνω Πολεμιδιών στη Λεμεσό.

Η εκδήλωση τελούσε υπό την αιγίδα του υπουργού Υγείας Χρίστου Πατσαλιδη, του

Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιου, του Δημάρχου Λεμεσού κ. Χρίστου, του στρατιωτικού διοικητή ταξιάρχου Γεώργιου Παπαχαλαμπους και του προέδρου του Κοινοτικού Συμβουλίου Πάνω Πολεμιδιών κ. Κούλλη Παπαμιχαήλ. Παρευρέθηκαν επίσης και άλλοι Δήμαρχοι της επαρχίας, Κοινοτάρχες, ο Έπαρχος, άλλοι αξιωματούχοι της Αστυνομίας και του στρατού, δικαστές, πολλοί Παφίτες μόνιμοι κάτοικοι Λεμεσού και πλήθος κόσμου. Την όλη εκδήλωση παρουσίασε ο προεδρος των Αποδήμων Φιλούσας - Κελοκεδάρων κ. Μιχαλάκης Μαρίνος.

Μετά τις ομιλίες και την προβολή μέρους της παραγωγής, ακλούθησε δεξίωση.

Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν οι D.K. Wind supply LTD (Άκης Έλληνας), Χριστάκης Μαρκου Στεφανου (Frutoria), και η βιομηχανία Λουκουμιών Γεροσκητους Αφροδίτη του Γιώργου Γαβριήλ.

Τελείωσε το κτίσιμο της εκκλησίας του Αγίου Στεφάνου στη Λέμπα.

Ο Άγιος Στέφανος ο πρωτομάρτυρας σύμφωνα με την Καινή Διαθήκη ήταν διάκονος και ο πρώτος

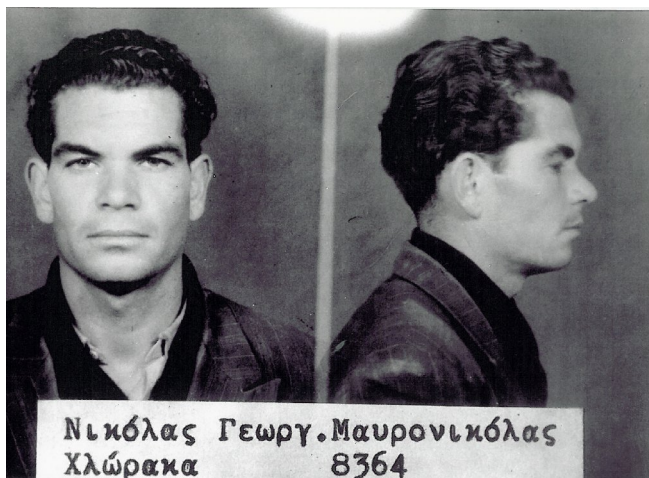
μάρτυρας της Χριστιανικής εκκλησίας. Στις Πράξεις των Αποστόλων αναφέρεται πως κατηγορήθηκε από τους Ιουδαίους ότι βλασφημούσε τον Μωυσή και τον Θεό. Ο Στέφανος απολογούμενος ενώπιον του συνεδρίου, πρόεβλεπε επιχειρήματα υποστηρίζοντας ότι ο Ιησούς Χριστός ήταν ο Μεσσίας, κάτι το οποίο εξόργισε τους Ιουδαίους οι οποίοι, αφού τον έβγαλαν έξω από την πόλη της Ιερουσαλήμ, τον λιθοβόλησαν

Στις 25 Ιουνίου στην εκκλησία του Αγίου Στεφάνου στη Λέμπα, έγινε ο πρώτος εσπερινός ανήμερα του Αγίου Δαυίδ. Το 1813 στη Θεσσαλονίκη, ο Άγιος Δαυίδ προαπαθήσε να επαναφέρει στο δρομο του Χριστου Θεου έναν πλανηθεντα Μοναχο που ηθελε να ασπαστει τον Μωαμεθανισμο. Οι Μωαμεθανοι όμως ακουσαν την συζητηση τους και τον συνέλαβαν. Τον οδήγησαν στον Κριτή και εκείνος, αφού ακουσε τα γεγονοτα, ζητησε απο τον Άγιο να αρνηθεί αμέσως την θρησκεία του γιατί διαφορετικά θα τον καταδικαζε σε θάνατο αφού η ενέργειά του θεωρήθηκε προσβολή προς την θρησκεία του Ισλαμ. Ο Άγιος αρνήθηκε και αμέσως οδηγήθηκε στην αγχόνη στις 26 Ιουνίου 1813. Έτσι ο Άγιος Νεομαρτυς ΔΑΥΙΔ έλαβε δυο Στεφανους στην Ουράνιο Βασιλεια. Τον Στέφανον της αθλήσεως και τον Στεφανον του Μαρτυριου!

ΔΗΣΥ ΧΛΩΡΑΚΑΣ

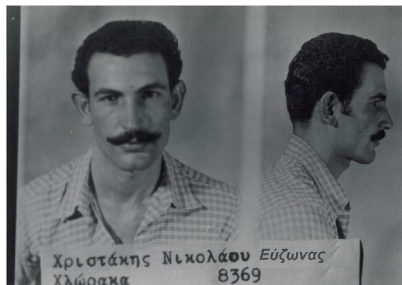

Το εκλογικό επιτελείο ΔΗΣΥ Χλώρακας εκφράζει θερμές ευχαριστίες σε όσους τίμησαν με τη ψήφο τους την παράταξη του Δημοκρατικού Συναγερμού βοηθώντας τον να αναδειχτεί πρώτο κόμμα Παγκύπρια
Απο την τοπική επιτροπή ΔΗΣΥ Χλώρακας

Απεβίωσε σε ηλικία 83 ετών ο αγωνιστής της ΕΟΚΑ Νικόλας Μαυρονικόλας Κκολιός. Ύστερα απο εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς και απο εγκεφαλικό επεισόδιο, νοσηλευόταν για αρκετούς μήνες στο νοσοκομείο Λευκωσίας έως τις 13 Ιουνίου Δευτέρα του Κατακλισμού όπου άφησε την τελευταία του πνοή. Της κηδείας του που τελέστηκε την Τετάρτη στις 4.00 το απόγευμα στα Κονιά προεστη ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β και παρευρέθηκε πλήθος κοσμο.

Ο Νικόλας Μαυρονικόλας ήταν μέλος της Α ομάδας που αποτελούσε τον πυρήνα της οργάνωσης της ΕΟΚΑ. Αυτή η ομάδα τον Μάρτη του 1954 παρέλαβε τον πρώτο οπλισμό και αργότερα στην περιοχή «Αλική» της Χλώρακας παρέλαβε με άλλους τον αρχηγό της ΕΟΚΑ Γ. Γρίβα Διγενή. Ορκίστηκε και εκπαιδεύτηκε από τον ίδιο το Γρίβα, και αποτέλεσε μέλος της πρώτης ανταρτικής ομάδας που οργανώθηκε στη Χλώρακα. Συνελήφθη στις 25 Ιανουαρίου μαζί με άλλα μέλη της ομάδας ενώ ξεφόρτωναν δυναμίτιδα που μετέφερε το πλοιαρίο «Άγιος Γεώργιος» στην ακτή «Ροδαφίνια». Καταδικάστηκε σε τετραετή φυλάκιση και φυλακίστηκε στις 6 Μαΐου '55. Μετά την αποφυλάκιση του ανέλαβε υπεύθυνος της μαθητιώσας νεολαίας. Έφερε το ψευδώνυμο "Βλάχος". Ένα χρόνο πριν το θάνατο του κυκλοφόρησε το βιβλίο το οποίο έγραψε με τίτλο "Η μαρτυρία μου" και το οποίο αναφέρεται στην προετοιμασία του αγώνα της ΕΟΚΑ και τη διαβίωση στις κεντρικές φυλακές.

Χριστάκης Ν. Εύζωνας, η πορεία του στον αγώνα της ΕΟΚΑ. Το απόγευμα της 19 Ιουνίου άφησε την τελευταία του πνοή ο αγωνιστής της ΕΟΚΑ Χριστάκης Εύζωνας σε ηλικία

77 ετών. Νοσηλευόταν για αρκετό καιρό στο νοσοκομείο Πάφου ύστερα απο εγκεφαλικό που υπέστη, και εν συνεχεία απο λοίμωξη η οποία τον ταλαιπώρησε και τον άφησε κλινήρη για πολλούς μήνες μέχρι του θανάτου του. Η κηδεία του τελέστηκε την Δευτέρα 20 Ιουνίου στις 5.00 μμ. στην εκκλησία Παναγίας Χρυσοαιματούσης στη Χλώρακα και σε αυτήν προέστηκε ο Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεωργιος. Τον επικήδειο εκφώνησε ο Βουλευτής Κωνσταντίνου, ενώ ύστατο χαιρε απέυθυνε και ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ Νίκος Αναστασιαδης ο οποίος ήρθε απο τη Λευκωσία ειδικά για να παραστεί στην κηδεία. .

Ο Χριστάκης Ευζωνας ορκίστηκε στην ΕΟΚΑ από τον ομαδάρχη Κώστα Λεωνίδα αργότερα Παπακώστα μετά την άφιξη του Διγενή στη Χλώρακα. Έλαβε μέρος στην εκφόρτωση του πλοιαρίου "Άγιος Γεωργιος" στην ακτή "Ροδαφίνια" στις 25 Ιανουαρίου 1955. Συνελήφθη μαζί με τα άλλα μέλη της ομάδας, δικάστηκε και καταδικάστηκε στις 06/05/1955 σε 3 έτη φυλάκιση.

Στη φυλακή εργαζόταν στο μαγειρείο και στην αποθήκη των τροφίμων. Απο εκεί είχε την ευχέρεια να κινείται πιο άνετα σε όλη τη φυλακή για την παραλαβή τροφίμων σε όλους τους καταδίκους και έτσι μπορούσε να βοηθά πολλούς συναγωνιστές καταδίκους που ήταν τιμωρημένοι, μυστικά από τους δεσμοφύλακες. Τους έδινε διάφορα τρόφιμα διότι η τιμωρία τους ήταν οκτώ μέρες κλεισμένοι σε ένα δωμάτιο με μόνο ένα κομμάτι ψωμί και νερό. Επίσης κατάφερε να βοηθήσει να αποδράσουν από τις φυλακές τρεις κατάδικοι οι οποίοι είχαν πολλά χρόνια καταδίκη, με κίνδυνο την ζωή του.

Μετά την αποφυλάκιση του στις 17/08/1957 ενεργοποιήθηκε στην οργάνωση. Ήταν ομαδάρχης σε μαχητικές ομάδες, και αντάρτης στην περιοχή Πάφου. Είχε τα ψευδώνυμα «Άγρας» και «Τέλλος» και εντάχθηκε στην ομάδα Χλώρακας, Έμπας, Αναβαργού και Πάφου. Έλαβε μέρος στις μεταφορές διάφορων πυρομαχικών και όπλων και επίσης συμμετείχε σε ανατινάξεις, εκτελέσεις, ενέδρες και διάφορα άλλα, μαζί με τους Κώστα Πενταρά, Γεώργιο Λιασίδη, Γεώργιο Βέργα, Αντώνη Μαυρονικόλα και άλλους. Μετά απο μία ενέδρα στην οδό Μακαρίου Χλώρακας πλησίον του παλιού του σπιτιού, οι Άγγλοι και Τούρκοι επικουρικοί πήγαν στο σπίτι του, συνέλαβαν τον αδερφό του Ανδρέα Εύζωνα, τον πατέρα του και την μάνα του και έπειτα έκαψαν το σπίτι τους και άρχισαν ανακρίσεις για να μάθουν που βρισκόταν. Τον Ανδρέα τον συνέλαβαν και τον πήραν στην περιοχή Ευθύβουλου στην Πάφο όπου του έκαναν φριχτά βασανιστήρια για να ομολογήσει που ήταν ο αδελφός του.

Ο Χριστάκης έφυγε στα βουνά αντάρτης στην περιοχή Πέγειας- Ακάμα και ανέλαβε ομαδάρχη με το ψευδώνυμο « Άγρας» και «Τέλλος». Στην ομάδα του ήταν οι Σάββας Σιέλης, Σάββας Συμεού και Τηλέμαχος Αντωνίου στην περιοχή Τοξεύτρα όπου αναλάμβαναν διάφορες επιχειρήσεις. Τροφοδότες τους ήταν οι Γεώργιος Αράπης και Νικολαΐδης Παράδεισος.

Μετά απο προδοσία, περίπου χίλιοι Άγγλοι και Τούρκοι επικουρικοί τους περικύκλωσαν. Αυτοί όμως κατάφεραν να ξεφύγουν κατά τη διάρκεια της νύχτας και πήγαν στη Δρούσια, ύστερα στην Κρίτου Τέρρα για περίπου ένα μήνα με τον Γεώργιο Παπαδαυίδ να τους τροφοδοτεί. Αργότερα πήγαν στο χωριό Μηλιού όπου και έμειναν για περίπου σαράντα ημέρες σε κρησφύγετα μέσα σε πολύ βαρύ χειμώνα. Όταν έφυγαν από την Μηλιού, μετά απο πολλές περιπέτειες κατέληξαν στην Επισκοπή Πάφου στο σπίτι του Πάτερ Χαράλαμπου και των αδερφών του οι οποίοι ήταν όλοι μέλη της οργάνωσης. Μετά απο δύο μήνες και μετά απο πολλή περιπέτεια έφτασαν στο Αναβαργός όπου ήρθαν σε επαφή με την ομάδα του Νικόλα Πενταρά, του μακαριστού Κώστα Καρνάβαλλου, του Βάσου Παντέλα και διαφόρων άλλων αγωνιστών. Τους φιλοξένησε στο σπίτι του ο Ιορδάνης Κατσαμπής με την σύζυγο του Παναγιώτα και την κόρη τους Κούλλα. Ο Σάββας Συμεού και ο Σάββας Σιέλης πήγαν στην Πέγεια επειδή κόντευαν οι συμφωνίες για την λύση του Κυπριακού. Στη Χλώρακα ως αντάρτες κρύφτηκαν και φιλοξενήθηκαν στα σπίτια των Γεώργιου Λιασίδη, Κώστα Λιασίδη, Κώστα Πενταρά και στο σύλλογο ΠΕΚ Χλώρακας όπου εκεί τους έκρυβε και τους φιλοξενούσε ο Νικόλας Χαράλαμπους Τσοουλιάς (άλλως Νικολάτζης).

Απεβίωσε. Στις 18 Ιουνιου, έχασε την μάχη για την ζωή το 5χρονο αγοράκι από την Χλώρακα, μετά από σοβαρό τραυματισμό του σε τροχαίο που έγινε αργά το απόγευμα της περασμενης Πέμπτης στο Πολέμι της Πάφου. Το δυστύχημα συνεβηκε όταν 20χρονος ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητο του κάτω από συνθήκες που διερευνώνται, παρέσυρε και τραυμάτισε σοβαρά τον 5χρονο Γιώργο Θεοδοσίου ο οποίος προσπαθούσε να διασταυρώσει το δρόμο.

Ο μικρός είχε υποστεί από το κύττημα θλάση στον εγκέφαλο, αιμορραγία στην κοιλιά και κάταγμα στο αριστερό πόδι. Το μικρό αγγελουδι άφησε την τελευταία του πνοή στο γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας βυθίζοντας σε βαρύ πένθος την οικογένεια του.

Απεβίωσε χαράματα Δευτέρας του Κατακλισμού ο Κλεόβουλος Γ. Χ" Κλεοβουλου (Ομπλες) σε ηλικία 65 ετών. Ύστερα απο οίδημα που του προκάλεσε ανακοπή της καρδιάς, άφησε την τελευταία του πνοή στο Νοσοκομείο Πάφου στο οποίο μετεφέρθη μετα απο αναπνευστικό πρόβλημα που του παρουσιάστηκε λόγω του πνευμονικού οιδήματος. Η κηδεία του τελεσηκε στην εκκλησία Παναγίας Χρυσελαιούσης την Τρίτη 14/6 στις 3.00 το απόγευμα στην παρουσία πλήθους κόσμου σημάδι εκτίμησης όλων των χωριανών προς τον πρόωρα εκλιπόντα.

Take Away - Ψησταριά - Restaurant
S & A SAYIAS
Νόστιμα φαγητά - Σούβλα - Κοτόπουλο
Εκτελούνται παραγγελίες
Δίπλα στην υπεραγορά Παπαντωνίου
Χλώρακα - Πάφος, τηλ. 99511790, 26271924, Fax. 35726271924

Αυξήθηκε ο τουρισμός.

Αύξηση του τουριστικού ρεύματος παρατηρήθηκε στα ξενοδοχεία της Χώρακας τους τελευταίους μήνες της φετινής Τουριστικής χρονιάς. Αυτό οφείλεται σε μια γενικότερη αύξηση των Τουριστών σε ολόκληρη την Κύπρο που οφείλεται στις περιφερειακές διενεξεις στις γειτονικές περιξ της Κυπρου χωρες. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του Μαΐου, δήλωσε στην Πάφο ο υπουργός Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, Αντώνης Πασχαλίδης, οι αφίξεις του τελευταίου πενταμήνου αυξήθηκαν 11,7% ενώ και τα έσοδα είναι μεγαλύτερα. «Βρισκόμαστε σε καλό δρόμο και με τη συλλογική προσπάθεια που έχει γίνει, φέτος θα γίνει ανατροπή με άνοδο στις αφίξεις από το Ηνωμένο Βασίλειο», πρόσθεσε. Οι αφίξεις από τη Ρωσία το Μάιο, είτε, ήταν αυξημένες κατά 47,5% και οι ενδείξεις από τις προκρατήσεις για τους επόμενους τέσσερις με πέντε μήνες είναι πολύ σημαντικές. Ο υπουργός Εμπορίου είπε ακόμη ότι φέτος αναμένονται αφίξεις - έκπληξη από Γαλλία και άλλες χώρες.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ.

Στις 14 Ιουνίου ο υπουργός Εσωτερικών κ. Σιλικιώτης στην εκπομπή του ΡΙΚ «Επτά δέκα» δήλωσε ότι τα σεμινάρια για τα Δημαρχεία και τα Κοινοτικά Συμβούλια έληξαν τον περασμένο Μάιο. Ήταν σεμινάρια για τους τεχνικούς, λειτουργούς, μηχανικούς και άλλων ειδικευμένων υπαλλήλων για την καλύτερη απόδοση τους. Εμείς στη Χλώρακα βλέπουμε στα εκπαιδευτικά σεμινάρια αντί να πηγαίνουν οι υπάλληλοι, πηγαίνουν οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι. Βλέπουμε επίσης αν και από στόμα του αρμόδιου υπουργού να δηλώνεται ότι τα εκπαιδευτικά σεμινάρια έχουν λήξει από τον Μάιο, οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι της Χλώρακας εκτός ενός του ΔΗΣΥ, ενός του ΔΗΚΟ και ενός του ΕΥΡΩΚΟ, λίγους μήνες πριν τη λήξη της θητείας τους να πηγαίνουν εκπαιδευτική εκδρομή στη Σλοβακία, με χρήματα από εμάς τους φορολογουμένους, με όλα τα έξοδα πληρωμένα που θα ανέλθουν στα 850 ευρώ για τον καθένα, και 500 ευρώ περίπου πόκετ μάνευ για έκαστον. Πρέπει νομίζω να λογοδοτήσουν για τις αποφάσεις τους στον αρμόδιο Έπαρχο ή Υπουργό, πρέπει κάποιος να μεριμνήσει γι αυτό, ή τουλάχιστον οι επόμενοι εκλεγέντες αντικαταστάτες τους τον ερχόμενο Δεκέμβριο να ζητήσουν διεξαγωγή έρευνας και επί παντός άλλου ζητήματος, διότι εάν οι Κοινοτικοί Σύμβουλοι περιφρονούν τη γνώμη των κατοίκων που αντιτίθενται στις εκδρομές αυτές, γεννιούνται ερωτήματα για τις αποφάσεις τους που μένουν εν κρυπτώ, που θα έπρεπε να τις γνωστοποιούν στο Κοινό αλλά που δυστυχώς συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Στη περίπτωση της συμπεριφοράς αυτής μεγάλο μέρος ευθύνης φέρει η πλειοψηφία των Κοινοτικών Συμβούλων που ανήκουν στο κόμμα του ΑΚΕΛ και που για δεκαετίες έχουν αναρριχηθεί σε όλες τις εξουσίες της Χλώρακας επειδή ανήκουν σε μεγάλες οικογένειες. Είναι καιρός οι ηγεσίες όλων των κομμάτων να αναλάβουν πιο αυστηρά τις ευθύνες τους και να επιλέγουν άξιους υποψηφίους και όχι όσους έχουν πολλά ξαδέλφια και συγγενείς. Εάν δεν παρτούν σωστές αποφάσεις από τις ηγεσίες των κομμάτων για τις ερχόμενες εκλογές, η συνεχιζόμενη αποτυχία των Κοινοτικών Συμβούλων θα βαραίνει αυτούς, γι αυτό πρέπει να προσέξουν, πρέπει να τοποθετηθούν στα ψηφοδέλτια τους νέοι και καινούργιοι άνθρωποι ή γυναίκες, που άξια να ανταποκριθούν στις εξαιρετικά δύσκολες εποχές που μας έρχονται.

Νοθευμένα ποτά στη Χλώρακα και όλη την Κύπρο.

Στην Αλικαρνασσό της Τουρκίας πέθαναν Ρωσίδες ξεναγοί από χρήση αλκοολούχων ποτών βότκας και τζίν τα οποία εισήχθησαν στην Τουρκία από την κατεχομένη Κύπρο όπως έγραψε η εφημερίδα Μιλιετ. Η διάγνωση ήταν ότι πέθαναν από δηλητηρίαση λόγω μεθανολης (είναι υγρό που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν διαλυτικό στα ποτά ως υποκατάστατο της αλκοόλης) που υπήρχε στα νοθευμένα ποτά. Η τοπική διεύθυνση του τουρκικού υπουργείου Γεωργίας στην Αλικαρνασσό ανακοίνωσε ότι σε δείγματα αλκοολούχων ποτών που έχουν σταλεί για ανάλυση, μεταξύ μπουκαλιών υπάρχουν και δύο εντός των οποίων «βρέθηκε σκορπιός και φίδι». Το τι ακριβώς εννοείται με το «φίδι», δεν διευκρινίστηκε. Στα Σουπερ μάρκετ, στα περίπτερα και στα καφενεία της Χλώρακας, αλλά και σε ολη την Κύπρο δυστυχώς κυκλοφορούν αλκοολούχα ποτά σε γνήσια μπουκάλια εταιρειών που όμως δεν είναι γνήσια ως προς το περιεχόμενο, και με αυτά έχουν γεμίσει όλες οι υπεραγορές. Συστήνουμε στους πολίτες να αγοράζουν τα ποτά τους μόνο απ ευθείας από τους αντιπροσώπους, ή από εμπόρους έμπιστους και οι οποίοι διαβεβαιώνουν ότι τα προμηθεύονται από τους αντιπροσώπους, άρα είναι γνήσια.

Η φτώχεια τέχνες κατεργάζεται. Βλέπαμε στις Ελληνικές ταινίες τον Βασιλάκη Καίλα να γυρίζει στις συνοικίες της Αθήνας και να επαγγέλλεται τον μικροπωλητή για να αγοράσει φάρμακα στην άρρωστη μάνα του. Σήμερα στις γειτονιές της Χλωρακας και απο σπίτι σε σπίτι, βλέπουμε Τσιγγάνους Βουλγάρους και Έλληνες να προσπαθούν να πωλήσουν σάντουιτς για ένα μεροκάματο, για να ζήσουν τις οικογένειες τους αφού οι δουλειές είναι λιγιστές. Οι πωλησεις όμως είναι λίγες, αφού ο κόσμος έχει μαζευτεί στο πετσί του προσπαθώντας να ελέγξει και το τελευταίο σεντ πωσ να το ξοδέψει. Δυστυχώς η οικονομική κρίση που πλήττει τους αυτοεργοδοτούμενους έχει μπει για καλά στη Κυπριακή καθημερινότητα.

Εκδρομή. Η Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Χλώρακας μέσα στα πλαίσια των συνεχών προσπαθειών της για αναβάθμιση της ευημερίας των κατοίκων της Χλώρακας, των μελών και πελατών της Εταιρείας, διοργάνωσε ψυχαγωγική εκδρομή στα Ελληνικά Νησιά Ρόδο και Καστελόριζο από 24 - 27 Ιουνίου με το νέο κρουαζιερόπλοιο Salamis - Filoxenia. Η κρουαζιέρα ηταν τριήμερη και επιδοτημένη από την Εταιρεία για μέλη - πελάτες προς 50 ευρώ το άτομο.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΚΟΡΝΙΖΕΣ ΠΑ ΚΗΠΟΥΣ ΣΕ ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΛ. 99543133

Λαμπερά εγκαίνια στο Boutique Wasser.

Την Παρασκευή 3 Ιουνίου άνοιξαν οι πύλες της Boutique Wasser, το καινούργιο καλοκαιρινό CLUB που στεγάζεται στο Water Park . Ήταν τα εγκαίνια, η πρώτη νύκτα και ο χώρος γέμισε ασφυκτικά. Με μια πρωτοφανή συρροή κόσμου, περισσότεροι απο δυο χιλιάδες κάτι πρωτόγνωρο για την μικρη Πάφο, έγινε το αδιαχώρητο. Με άλλους τόσους φίλους και πελάτες να παραμένουν έξω στον υπαίθριο χώρο να περιμένουν σειρά, και στους ήχους καταπληχτικής μουσικής, ήταν μια πανέμορφη βραδιά με υπερθέαμα χρωμάτων και καταπληχτικό σκηνικό, που κύλησε η ώρα ως το πρωί. Ως γνωστόν, το Club ανήκει στους Βίκτωρα Βασιλείου και Νικόλα Λιασιδη, δυο νέα παιδιά απο τη Χλώρακα που με τις καλές τους ιδέες έφτιαξαν ένα χώρο που καλύτερο στην Κύπρο ίσως δεν υπάρχει άλλο, κατάφεραν κάτι το διαφορετικό στα νυχτερινά δρώμενα της Πάφου. Με λογής κοσμο παρών, όλοι, πλούσιοι ή πτωχοί, απλός κόσμος και όλη η Ελίτ, αλλά μονο καθώς πρέπει πελάτες, μαζευτηκαν και έδωσαν το στίγμα της Boutique Wasser.

Κοκούλλα Πολεμίτη, Νεφέλη Κυριάκου

Κυριάκος Λεωνίδα, Κυριάκος Φανιαστός, Πισσούριος

Οικογένεια Μιχαήλη Σιέλη με άλλους συγγενείς

Χαράλαμπος Αγγλογάλλος, Μιχαλάκης Παπαντωνίου, Χριστόδουλος Κ. Πενταράς και άλλοι

Ἀπουθεῖς κρατούμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν οἰκείων του.

Άρθρο: Το ρουσφέτι μια έννοια που είναι στο πετσί του Έλληνα. Η λέξη Ρουσφέτι αναφέρεται στην πρακτική της αναξιοκρατικής εύνοιας κάποιων ατόμων εις βάρος άλλων με σκοπό την εξαγορά υπηρεσιών και αποκόμιση οικονομικού οφέλους. Είναι επίσης η χαριστική παροχή και εξυπηρέτηση, που προσφέρουν πολιτικοί και κόμματα σε ψηφοφόρους με αντάλλαγμα την εύνοιά τους και την υποστήριξή τους. Μεγάλο μέρος των πολιτών επικρίνει το ρουσφέτι και αυτούς που το χρησιμοποιούν.

Ταυτόχρονα ωστόσο το ζητάει. Και κατά περιστάσεις, το απαιτεί. Ευνοεί και ψηφίζει τους πολιτικούς που το προσφέρουν και παράλληλα τιμωρεί και καταψηφίζει όσους το αρνούνται και δεν το τιμούν. Ακόμα ταυτόχρονα δεν διστάζει να κατηγορεί και να επιρρίπτει ευθύνες στους πολιτικούς που το χρησιμοποιούν και να ισχυρίζονται ότι αυτοί είναι οι αίτιοι για την μεγάλη αναξιοκρατία που επικρατεί και κατ'επέκταση οι αίτιοι των δεινών του λαού που προέρχονται από το ρουσφέτι.

Τα ποσοστά των μεγάλων κομμάτων οφείλονται συνήθως σε αυτήν την τακτική. Και γιατί να μην είναι μεγάλα αφού καταφέρνουν να κάνουν τα θελήματα πολλών ψηφοφόρων; Κατά καιρούς έχουμε ακούσει για τους μεν που διώχθηκαν για να πάρουν την θέση τους οι δε.

Ύστερα λενε ότι δεν έχει ο τόπος σωτηρία, και ότι για όλα φταίνε τα κόμματα. Εγώ λέω ότι ο τόπος δεν έχει σωτηρία γιατί φταίνε οι άνθρωποι, ο απλός λαός που έμαθε να ζητά μήπως και πάρει ρουσφέτι, που έμαθε να σκύβει και να μην διαμαρτύρεται μήπως και δεν πάρει ρουσφέτι. Αντί να τους κρίνει και να τους κατακρίνει, να τους τιμωρεί και να μην τους ψηφίζει, δυστυχώς κάνει το αντίθετο. Ζητά ρουσφέτι, απαιτεί ρουσφέτι, και όποιος προσφέρει περισσότερο, τον επιβραβεύει περισσότερο.

Είναι δυστυχώς το ρουσφέτι μια έννοια που είναι στο πετσί του Έλληνα, που το ζητεί και το συντηρεί. Που ξέρει ότι είναι βασική αιτία δεινών, αλλά σκάφεται ότι προσωπικά ο ίδιος το δικαιούται εις βάρος των άλλων, είναι έτσι που το ίδιο πιστεύουν όλοι και μ' αυτό τον τρόπο παίρνει μεγάλες διαστάσεις, όλοι το αποζητούν, όλοι το χρησιμοποιούν, και στο τέλος δυστυχώς κερδίζουν οι λίγοι εις βάρος των πολλών, και στο τέλος το τίμημα το πληρώνει ολόκληρος ο λαός και ολόκληρο το Έθνος

ROCKKOS SONI

δαίμω

08ΤΖΙΟΥΛΑΪ
ΦΡΑΪΝΤΕΪ
ΡΕΖΕΡΒΕΪΣΙΟΝΣ: 77 77 22 31

boutique
wasser

Γουϊ αρ ιν
Paphos Aphrodite Waterpark